Odbitka z „Pamiętnika Fizyjograficznego," z roku 1884.

F. Klemensiewicz

PRZYCZYNEK DO FAUNY OWADÓW DWUSKRZYDŁYCH.

Gatunki rodzajów: MYCOTHERA, MYCETOPHILA, STAEGERIA.

(Tablice Nr. V, VI, VII, VIII, IX).

PRZEZ

Dra. Henryka Dziedzickiego.

Dijagnozując mój zbiór owadów dwuskrzydłych, przekonałem się o niedostateczności opisów gatunkowych rodzaju Mycetophila, Mycothera i Staegeria, opartych przeważnie na ubarwieniu ciała i skrzydeł, dlatego też korzystałem z przykładu badaczy, którzy, opisując teżsame lub inne działy owadów, napotykali podobne jak ja trudności, polegające na braku pewnych cech plastycznych i dopiero po znalezieniu ostatnich w przydatkach narządów płciowych szczęśliwie wybrnęli z trudności; oparłem więc cechy gatunkowe wyżéj wspomnianych rodzajów głównie na różnorodnéj budowie przydatków narządów płciowych (hypopygium), nieodrzucając przytem i cech bardziéj powierzchownych, przyjętych przez dawniejszych autorów. W ten sposób, sądzę, uchroniłem się, o ile się to dało, od możliwych błędów i niejasności określeń, podając przy każdym gatunku rysunek części płciowych, a raczéj całego *zapładniacza* (hypopygium), który lepiéj i widoczniéj od wszelkich balastowych opisów rzecz przedstawi.

Że łatwo popełnić błąd dijagnostyczny, opierając się li tylko na zabarwieniu ciała, przekonałem sie np. na typach zbioru Winnertza, które raczył mi łaskawie przysłać z Bonn profesor Hertwig. W zbiorze tym Winnertz jedną nazwą Mycetophila signata objął aż cztery gatunki, które nazywam: Mycet. sigillata, Mycet. signatoides i Mycet. guttata, do siebie nadzwyczaj podobne, ale różniące się wybitnie kształtem zapładniacza (hypopygium); zostawiłem więc nazwę Mycetop. signata temu gatunkowi, którego opis zapładniacza w dziele Winnertza najbardziéj zgadza się z okazem, znajdującym się w jego zbiorze. („Die Backen der Zange oval zugespitzt, vor der Spitze mit zwei etwas hakenförmigen Fäden").

Badając mnóstwo okazów pochodzących z rozmaitych stron, przyszedłem do przekonania, że tylko kształt zapładniacza w rodzaju Mycetophila i jemu pokrewnych nie ulega (przynajmniéj w naszych czasach) żadnym zmianom i jest cechą gatunkową najstalszą, wszystkie zaś inne cechy są zmienne i bynajmniéj cech stałych dla odróżnienia większéj części gatunków stanowić nie mogą. Okazy, należące do jednego gatunku i pochodzące z różnych i bardzo odległych stron, mają zapładniacz zupełnie jednakowy, n. p. okazy Mycetoph. punctata przywiezione z Kamczatki przez prof. Dybowskiego, niczem się pod tym względem nie różnią od okazów pochodzących ze zbiorów Winnertza i naszego kraju; w innych znów razach na gatunkach pochodzących z jednéj okolicy, spostrzegamy u jednego okazu skrzydła bez plam, u drugiego z plamami, a mimo to kształt zapładniacza jest zupełnie identyczny np. Mycetop. Mikii.

Oparcie dijagnozy gatunku na budowie anatomicznéj zapładniacza ma tę wielką wyższość, że wyłuszczywszy go (co jest nadzwyczaj łatwem, przyczem okazu się nie psuje, choćby był i suchym) zaraz można pod mikroskopem oznaczyć gatunek z wszelką pewnością, chociażby zewnętrzna koloracyja niezupełnie odpowiadała opisowi, przyczem unika się tak drogiéj dla każdego straty czasu.

Oddział *c* Winnertza rodzaju Mycetophila istnieć nie może (przyjmując rodzaj Mycothera), ponieważ gatunki tam należące posiadają trzy oczka a nie dwa; są to więc gatunki należące do innego rodzaju t. j. Mycothera. Ostatni rodzaj Winnertz prawdopodobnie oparł głównie na liczbie oczek, a nie na nachyleniu się ku sobie wierzchołków gałązki górnéj żyłki tylnéj do gałązki dolnéj żyłki tylnéj — ostatnia bowiem cecha spostrzegać się daje i u niektórych gatunków Mycetophila i jest tak mało znaczącą, że na jéj zasadzie nowego rodzaju tworzyć niepodobna; rodzaj Mycothera *może utrzymać się tylko mając na względzie różną ilość oczek, albowiem typ zapładniacza jest ten sam co i u rodzaju* Mycetophila.

W niniejszéj pracy podaję opisy tylko gatunków dotąd nieopisanych, przyczem jednak załączam rysunki zapładniaczy wszystkich dotąd znanych gatunków: Mycothera, Mycetophila i Staegeria, jakie posiadam w mym zbiorze. Niechcąc bez pozwolenia wyłuszczać zapładniaczy gatunków ze zbioru Winnertza, ograniczyłem się na mikroskopowem ich obejrzeniu (przy oświetleniu z góry) tam gdzie były wystające, w innych razach porównywałem z sobą jak najdokładniéj okazy moje z wyżéj przytoczonemi typami.

1. Mycothera Schnablii, n. sp.

♂ *Nigro-fusca, antennis fuscis, articulis basalibus flavidis; dorso nigro-fusco, nitido, maculis humeralibus magnis et luridis, lateralibus elongatis, formantibus latos margines usque ad scutellum; prothorace duobus nigro-fuscis maculis ornato; scutello lurido. Coxis flavis, femoribus posterioribus apice fasciaque in dorso nigro-fuscis. Abdomine nigro-fusco. Hypopygio flavo* (Tab. IX, fig 25, 26, 27, 28). *Alis flavescentibus, macula centrali nigro-fusca; fascia implet apicem Cell. marginalis et Cell. cubitalis et ad medium Cell. posterioris pri-*

mae extenditur, unde pallens ramum superiorem venae discoidalis adiit. Alis margine fuscescentibus.

Long. corp. 5,1 mm.; long. alar. 5,1 mm.

Głowa. Rożki prawie tak długie jak głowa i tułów razem wzięte, dwa członki podstawowe i nasada trzeciego żółtobrunatnawe, wierzchołek zaś i reszta członków biczykowatych ciemnobrunatne, gęsto pokryte krótkiemi włoskami białożółtemi, mieniącemi się. Twarz i trąbka ciemnobrunatne; ciemię i czoło czarnobrunatne, to ostatnie gęsto pokryte krótkiemi, białożółtemi, mieniącemi się, przylegającemi włoskami. Głaszczki brudnożółte.

Plecy czarnobrunatne, pokryte gęsto żółtawo mieniącemi się włoskami i opatrzone trzema zupełnie zlanemi paskami czarnobrunatnemi, z których środkowy jest wydłużony i dochodzi prawie do przedniego brzegu pleców, boczne zaś skrócone dochodzą do tarczki, przy której są rozdzielone na małéj przestrzeni paskiem rdzawożółtym. Plamy barkowe bardzo wielkie, brudnożółte, przedłużają się po bokach pleców, tworząc dość szerokie obrzeżenie takowych i dochodzą aż do tarczki. Przedtułowie brudnożółte; na przednim i górnym jego brzegu tuż pod plamą barkową znajduje się z każdéj strony plamka ciemnobrunatna o zarysach niewyraźnych; boki tułowia czarnobrunatne, brzeg górny s t e r n o p l e u r a e brudnożółty. Tarczka brudnożółta, na brzegu ubrana czarnemi szczecinami. Zaplecze czarnobrunatne; przezmianki bladożółte.

Nogi. Biodra i uda słomiastożółte, przednie biodra jakoteż i wierzchołki wszystkich bioder opatrzone są brunatnemi szczecinkami; krętarze wszystkich nóg żółte z brunatnem obrzeżeniem. Uda średnie i tylne na wierzchołkach ciemnobrunatne, zaś brzeg górny obu, na całéj przestrzeni ma smugę ciemnobrunatną, która na średnich udach jest jaśniejszą i węższą a na tylnych daleko ciemniejszą i szerszą; na brzegu dolnym przy wierzchołku tylnych ud są cztery czarnobrunatne szczecinki. Golenie bladożółte, na końcach jasno brunatnawe, średnie uzbrojone dwoma szeregami mocnych czarnobrunatnych cierni na stronie zewnętrznéj i trzema cierniami na stronie wewnętrznéj, tylne zaś z dwoma szeregami takich samych cierni na stronie zewnętrznéj; ostrogi tęgie brunatnawe.

Odwłok z boków spłaszczony, poza koniec skrzydeł niewystający; brzuszne i grzbietowe pierścienie czarne, matowe, pokryte jasnożółtemi przylegającemi włoskami. Zapładniacz bardzo mały, żółty, zupełnie schowany. (Tab. IX, fig. 25, 26, 27, 28).

Skrzydła bladożółtawoszare, z przodu więcéj żółtawe, mikroskopijnie uwłosione, z żyłkami ciemnobrunatnemi, z wielką czarnobrunatną plamą pośrodku i smugą podobnie zabarwioną przed wierzchołkiem skrzydła. Plama środkowa formy wielokątnéj znajduje się po obudwu stronach gałązki nasadowéj żyłki łokciowej, (M i t t l e r e Q u e r a d e r W i n n. mającéj u rodz. M y c e t o p h i l a kierunek prawie pionowy i postać szczeblika środkowego, stąd mylnie przez Winnertza za takowy uważana), wypełnia podstawę komórki tylnéj pierwszéj (Obere Scheibenzelle W.) i drugiéj (Mittlere Scheibenzelle W.); szeroka smuga czarnobrunatna wypełnia wierzchołek komórki brzeżnéj (C e l l. m a r g i n a l i s = C. c o s t a l i s + m e d i a s t i n a l i s) i całą połowę wierzchołkową komórki łokciowéj, skąd na środku przestrzeni między plamą

środkową a wierzchołkiem skrzydła, do połowy zwężona, przechodzi do komórki tylnéj pierwszéj i coraz bardziéj blednąc dochodzi aż do górnéj gałązki widełek żyłki pleszkowéj (Obere Scheibenader. W.), mianowicie od strony wewnętrznéj; brzeg zewnętrzny téj smugi mocno wklęsły, obrócony jest ku wierzchołkowi skrzydła, brzeg zaś wewnętrzny jest bardziéj prostopadły. Końce widełek żyłki pleszkowéj i żyłki tylnéj, zarówno jak i wierzchołki wszystkich czterech komórek tylnych (znajdujących się na krańcu skrzydła) są zlekka brunatno naleciałe i z tego powodu brzeżno końcowe odcinki wspomnianych wyżéj żyłek są nieco zgrubiałe. Nasada widełek żyłki tylnéj leży nieco bliżéj podstawy skrzydła aniżeli nasada widełek żyłki pleszkowéj.

Złapałem jednego ♂ w Czerwcu na Białorusi, w północnowschodniéj stronie gubernii Mohilewskiéj, we wsi Zaczernie

2. Mycothera immaculata, n. sp.

♂ *Nigra, nitida, antennis nigro-fuscis, articulis basalibus flavis, dorso et scutello nigro. Pedibus flavis, femoribus mediis et posticis apice nigro-fuscis, anterioribus fuscescentibus. Abdomine nigro. Hypopygio ferrugineo flavo.* (Tab. IX, fig. 17, 18, 19, 20). *Alis flavescentibus puris.*

Long. corp. 3 mm.; long. alar. 3,2 mm.

Głowa. Rożki zwykłéj długości [1]); dwa członki podstawowe i nasada pierwszego biczykowatego żółte, reszta członków biczykowatych ciemnobrunatna, pokryta gęsto włoskami żółto mieniącemi się. Twarz i trąbka brunatna, ciemię i czoło czarne połyskujące, to ostatnie pokryte włoskami przylegającemi rdzawożółto mieniącemi się. Głaszczki brudnożółte.

Plecy czarne, połyskujące, pokryte włoskami przylegającemi rdzawożółto mieniącemi się. Boki tułowia i zatułowie czarne. Tarczka czarna z długiemi na brzegu czarnemi szczecinami; przeźmianki bladożółte.

Nogi. Biodra, uda i golenie bladożółte, wierzchołki tylnych i średnich ud czarnobrunatne, wierzchołek przednich ud brunatnawy; tylnych i średnich goleni brunatnawe; średnie golenie z trzema szeregami mocnych cierni na stronie zewnętrznéj; tylne golenie z takiemiż samemi cierniami na stronie zewnętrznéj. Stopy i ostrogi ciemnobrunatne stopniowo ciemniejące.

Odwłok czarny, połyskujący, pokryty gęsto żółto mieniącemi się przylegającemi włoskami, brzuch czarny. Zapładniacz rdzawożółty. (Tab. IX, fig. 17, 18, 19, 20).

Skrzydła żółtawe, przy brzegu górnym bardziéj żółtawe, z żyłkami żółtawobrunatnemi zupełnie przezroczyste (bez plamy środkowéj i bez smugi przed wierzchołkiem skrzydła). Nasada komórki tylnéj czwartéj leży bardzo znacznie przed nasadą komórki tylnéj drugiéj; żyłka kuprowa bardzo krótka i kończy się daleko przed rozwidleniem żyłki tylnéj.

Jednego ♂ złapałem w Czerwcu w miejscowości zwanéj Sapnoje na Białéjrusi.

---

[1]) T. j. tak długie jak głowa razem z tułowiem wzięta.

3. Mycothera stylata n. sp.

♂ *Ferrugineo-fusca, antennis fuscis, articulis basalibus, flavidis, dorso ferrugineo-fusco nitescente, tribus vittis confluentis magnibus, nigro-fuscis. Maculis humeralibus magnis, ferrugineis; scutello nigro-fusco. Pedibus flavis, femoribus posticis et mediis apice nigro-fuscis. Vitta in margine superiori invenitur. Abdomine nigro-fusco, segmentis ventralibus flavis. Hypopygio sordide-flavo* (Tab. IX, fig. 13, 14, 15, 16). *Alis flavescentibus, macula centrali dilute fusca; fascia invenitur in apice Cell. cubitalis et Cell. marginalis et perpendiculariter descendens ornat apicem omnium posticarum cellularum et partem apicis Cell. annalis.*

Long. corp. 2,7 mm.; long. alar. 2,7.

Głowa. Rożki dłuższe od głowy z tułowiem razem wziętych, członki podstawowe i podstawa pierwszego biczykowatego żółtawobrunatna, reszta członków biczykowatych brunatna, pokryte żółtemi włoskami szaro mieniącemi się. Twarz i trąbka żółtawo brunatne, ciemię i czoło czarnobrunatne, matowe, to ostatnie pokryte gęsto przylegającemi włoskami szaromieniącemi się. Głaszczki brudnożółte.

Plecy słabo połyskujące, rdzawobrunatne, z trzema zlanemi czarnobrunatnemi paskami, środkowy wydłużony dochodzący do przedniego brzegu pleców, boczne skrócone; plamy barkowe duże rdzawe. Całe plecy pokryte gęsto włoskami przylegającemi szaro mieniącemi się; przedplecze żółtobrunatnawe, zaplecze czarnobrunatne. Tarczka czarnobrunatna osadzona na brzegu długiemi czarnemi szczecinami.

Nogi. Biodra, uda i golenie brudnożółte, wierzchołek tylnych i średnich ud czarnobrunatne, brzeg zaś górny takowych opatrzony na całéj przestrzeni smugą ciemnobrunatną. która na średnich udach jest jaśniejsza i węższa, na tylnych zaś ciemniejsza i szersza: golenie wszystkich nóg u wierzchołków brunatnawe; średnie golenie z dwoma szeregami mocnych cierni na stronie zewnętrznéj i dwoma małemi cierniami na stronie wewnętrznéj; tylne golenie z takiemiż samemi cierniami na stronie zewnętrznéj.

Odwłok czarnobrunatny; pierścienie brzuszne żółte. cały odwłok pokryty gęsto włoskami przylegającemi, szarożółtawo mieniącemi się. Zapładniacz brudnożółty (Tab. IX, fig. 13, 14, 15, 16).

Skrzydła żółtawe, z żółtawobrunatnemi żyłkami, jasnobrunatną plamą środkową i takąż samą smugą. Plama środkowa leży po obu stronach gałązki nasadowéj żyłki łokciowéj i wypełnia nasadę komórki tylnéj pierwszéj i nasadę komórki tylnéj drugiéj; smuga wypełnia wierzchołek komórki brzeżnéj, wierzchołek komórki łokciowéj i opuszcza się prostopadle ku dołowi do połowy komórki tylnéj pierwszéj, skąd stopniowo blednąc idzie do brzegu pachowego czyli tylnego skrzydła, wypełniając wszystkie wierzchołki czterech komórek tylnych a nawet i część wierzchołka komórki kuprowéj. Nasada komórki tylnéj czwartéj leży przed nasadą komórki tylnéj drugiéj, żyłka kuprowa za rozwidleniem żyłki tylnéj urwana.

Jednego ♂ złapałem w Czerwcu na Białorusi we wsi Zaczernie.

4. Mycothera van der Wulpii, n. sp.

♂ *Fusco-grisea, antennis fuscis, articulis basalibus flavidis, dorso fusco-griseo, tribus vittis confluentibus obscure fuscis; maculis humeralibus valde parvis flavo-fuscis. Pedibus flavis, femoribus mediis et posticis apice nigro-fuscis. Abdomine nigro-fusco. Hypopygio flavo.* (Tab. VIII. fig. 11, 12, 13, 14). *Alis griseo-flavis, macula centrali dilute fusca; fascia invenitur in apice Cell. cubitalis et Cell. marginalis et extenditur velut quadrum usque ad medium Cellulae posterioris primae.*

Long. corp. 2,8. mm.; long. alar. 2,8 mm.

Głowa. Rożki dłuższe od głowy i tułowia razem wziętych, członki podstawowe żółte, biczykowate brunatne, pokryte włoskami szaromieniącemi się. Twarz, trąbka, ciemię i czoło czarnobrunatne, to ostatnie pokryte gęsto przylegającemi szaromieniącemi się włoskami. Głaszczki brunatnawożółte.

Plecy brunatnawoszare, gęsto pokryte szaromieniącemi się włoskami. z trzema ciemnobrunatnemi paskami, z których dwa boczne szerokie z przodu skrócone, z tyłu dochodzą do tarczki, średni klinowatéj formy nie dochodzi do przedniego brzegu pleców; paski te są niekiedy prawie zlane tak, że z tła szarego pleców pozostaje pośrodku w części tylnéj pleców zaledwie wąziutki i krótki pasek podłużny; plamy barkowe bardzo małe, żółtobrunatne; przedplecze rdzawobrunatne, boki tułowia brunatne jakby pokryte nalotem popielatym, zaplecze brunatne. Tarczka rdzawożółta z długiemi czarnemi szczecinami na brzegu; przeźmianki bladożółte.

Nogi. Biodra, uda i golenie bladożółte. Wierzchołki bioder czarnobrunatne. wierzchołki ud średnich i tylnych bardzo mało brunatne, na brzegu górnym ud tylnych idzie smuga wąziutka czarnobrunatna; wierzchołki tylnych i średnich goleni brunatnawe; średnie golenie z dwoma szeregami mocnych cierni na stronie zewnętrznéj i dwoma lub trzema małemi cierniami na stronie wewnętrznéj; tylne golenie z takiemiż samemi cierniami na stronie zewnętrznéj. Stopy i ostrogi brunatne.

Odwłok czarnobrunatny, pokryty gęsto włoskami przylegającemi, popielato mieniącemi się; brzuch czarnobrunatny. Zapładniacz żółty. (Tab. VIII, fig. 11, 12. 13, 14).

Skrzydła szarawożółte, z brunatnemi żyłkami, jasno brunatną plamą środkową i takąż znacznie bledszą smugą przed wierzchołkiem. Plama środkowa leży po obu stronach gałązki nasadowéj żyłki łokciowéj i wypełnia podstawę komórki tylnéj pierwszéj i podstawę komórki tylnéj drugiéj; podstawa smugi znajduje się u szczytu komórki łokciowéj, wypełniając cały jéj wierzchołek, jako też wypełnia szczyt komórki brzeżnéj; stąd jako dość szeroki pasek opuszcza się na dół do połowy komórki tylnéj pierwszéj, gdzie jako czworobok nieznacznie się kończy. Nasada komórki tylnéj czwartéj leży za nasadą komórki tylnéj drugiéj; żyłka kuprowa przed rozwidleniem żyłki tylnéj urwana.

Dwa ♂ złapałem we Wrześniu w Warszawie, w ogrodzie zwanym *Frascati.*

Uwaga. Pomiędzy typami Winnertza znajduje się jeden egzemplarz ♀ opatrzony trzema oczkami pod nazwiskiem Mycetophila gibba, który z odnośnym opisem Winnertza wcale się nie zgadza; tymczasem okazy Mycetophila gibba, zupełnie z opisem zgodne, łapałem w tych miejscowościach, gdzie je baron von Osten-Sacken znajdował; prawdopodobnie więc Mycetophila niewłaściwie w zbiorze Winnertza nazwiskiem Mycetophila gibba opatrzona, jest moją Mycotera van der Wulpii, tylko niezupełnie wykolorowaną, bo prawie rdzawożółtą.

1. Mycetophila Lubomirskii n. sp.

♂ *Ferrugineo-fusca, antennis fuscis articulis basalibus flavidis, dorso fusco vel ferrugineo fusco, vittis tribus nigro-fuscis, omnino confluentibus ornato, subnitido; scutello lurido, maculis lateralibus scutelli fuscis. Abdomine nigro-fusco vel ferrugineo-fusco. Hypopygio luteo.* (Tab. VIII. fig. 19, 20, 21, 22). *Coxis pallide flavis, femoribus posticis et mediis apice nigro-fuscis. Alis flavescentibus, macula centrali flavo-fusca; fascia flavo-fusca adiit venam subcostalem et extenditur ad basim cellulae posterioris primae.*

Long. corp. 4,1 mm.; long. alae 4,1 mm.

(*Sectio A. 1. a. Winn*).

Głowa. Rożki cokolwiek dłuższe niż głowa i tułów razem wzięte; członki podstawowe żółte, połowa górna pierwszego członka biczykowatego żółta, reszta członków biczykowatych brunatna, są one pokryte gęstemi szarawo mieniącemi się włoskami. Twarz i trąbka żółte, ciemię i czoło rdzawobrunatnawe pokryte żółtawo mieniącemi się, przylegającemi włoskami. Głaszczki żółte.

Plecy ciemnobrunatne lub rdzawobrunatne, słabo połyskujące; barwa ta jakby z trzech pasków zlanych powstała; pokryte brunatnemi żółtomieniącemi się przylegającemi włoskami, plamy barkowe wielkie, żółte. Tarczka żółta, z bocznemi brunatnemi plamami i na brzegu z czterema czarnobrunatnemi szczecinami; przeźmianki żółte. Zaplecze brunatne, niekiedy z paskiem żółtym pośrodku.

Nogi. Biodra, uda i golenie bladożółte, wierzchołki bioder i krętarze u niektórych okazów ciemnobrunatne. Uda średnie i tylne u wierzchołków czarnobrunatne, wierzchołki tylnych i średnich goleni brunatnawe, średnie golenie uzbrojone dwoma szeregami mocnych cierni na stronie zewnętrznéj i czterema lub trzema cierniami na stronie wewnętrznéj; tylne golenie z dwoma szeregami takichże cierni na stronie zewnętrznéj; stopy i ostrogi brunatnawe.

Odwłok czarnobrunatny lub rdzawobrunatny, pokryty gęsto żółtomieniącemi się przylegającemi włoskami; pierścienie odwłoku czasami z tyłu żółtoobrzeżone; brzuch czarnobrunatny lub rdzawobrunatny; zapładniacz żółty (Tab. VIII, fig. 19 20, 21, 22).

Skrzydła żółtawe, z żółtobrunatnemi żyłkami, z żółtawobrunatną plamą środkową i takąż smugą przed wierzchołkiem. Plama środkowa znajduje się po obu stronach gałązki nasadowej żyłki łokciowéj, wypełnia nasadę komórki tylnéj pierwszéj i nasadę komórki tylnéj drugiéj; czasami niezupełnie wypełnia nasadę

komórki drugiéj; podstawa smugi znajduje się u szczytu w komórce łokciowéj dochodząc do ujścia żyłki podramiennéj i idzie skośnie ku nasadzie skrzydła do środka komórki tylnéj pierwszéj, gdzie łagodnie się kończy.

Nasada komórki czwartéj tylnéj leży pod nasadą komórki tylnéj drugiéj; żyłka kuprowa kończy się przed rozwidleniem żyłki tylnéj.

Podobna bardzo do M y c e t o p h i l a r u d i s, lecz różni się smugą, dochodzącą do ujścia żyłki podramiennéj i budową zapładniacza. Trzech ♂ złapałem w Czerwcu na Białorusi we wsi Stanisławowie (będącéj własnością nieodżałowanéj pamięci księcia Władysława Lubomirskiego, znanego mecenasa nauk przyrodniczych i konchiologa).

2. Mycetophila obscura, n. sp.

♂ *Nigro-fusca, antennis fuscis, articulis basalibus flavis, dorso nigro-fusco nitido, maculis humeralibus ferrugineo-flavis; scutello ferrugineo-flavo, maculis lateralibus ejusdem fuscis. Pedibus flavis, femoribus mediis et posticis apice nigro-fuscis. Abdomine nigro-fusco. Hypopygio flavo* (Tablica VIII. fig. 30, 31, 32, 33). *Alis flavescentibus, macula centralis implet solam basim cellulae posterioris primae; fascia adiit ramum superiorem V. discoidalis unde revertitur et extenditur ad ramum inferiorem V. discoidalis.*

Long. corp. 3,6 mm.; long. alar. 3,4 mm.

(Sectio A. 1, b. Winert).

Głowa. Rożki cokolwiek dłuższe niż głowa z tułowiem razem wzięte, członki podstawowe i połowa pierwszego biczykowatego żółte; reszta członków brunatna pokryta żółtomieniącemi się włoskami. Twarz, trąbka, ciemię i czoło rdzawobrunatne, to ostatnie pokryte włoskami przylegającemi szaromieniącemi się. Głaszczki żółte.

Plecy ciemnobrunatne, połyskujące, jakby z trzech zupełnie zlanych pasków powstałe; plamy barkowe wielkie, rdzawożółte; całe plecy pokryte włoskami przylegającemi żółtomieniącemi się. Tarczka rdzawożółta z bocznemi brunatnemi plamami i szczecinami czarnobrunatnemi na brzegu. Przeźmianki bladożółte; zaplecze czarnobrunatne, pośrodku żółte.

Nogi. Biodra, uda i golenie bladożółte, wierzchołki tylnych i średnich ud słabo brunatne, tylne i średnie golenie z dwoma szeregami mocnych cierni na stronie zewnętrznéj. Stopy i ostrogi brunatnawe.

Odwłok czarnobrunatny, pokryty przylegającemi włoskami żółtomieniącemi się, brzuch czarnobrunatny. Zapładniacz żółty. (Tab. VIII, fig. 30, 31, 32, 33).

Skrzydła żółtawe, z żółtobrunatnemi żyłkami, z bladobrunatną plamą środkową i takąż smugą przed wierzchołkiem; plama środkowa znajduje się po obu stronach gałązki nasadowéj żyłki łokciowéj i wypełnia tylko nasadę komórki tylnéj pierwszéj wchodząc bardzo mało do komórki tylnéj drugiéj, lecz jéj nie wypełnia; podstawa smugi znajduje się u szczytu komórki łokciowéj dochodząc do ujścia żyłki podramiennéj; stąd opuszcza się prostopadle i równolegle do plamy centralnéj, stopniowo blednąc jako szeroki łuk wklęsłością obrócony ku wierzchołkowi

skrzydła, aż do gałązki górnéj widełek żyłki pleszkowéj, skąd zawraca się ku tyłowi tworząc drugi taki sam łuk i dochodzi do gałązki dolnéj widełek żyłki pleszkowéj, gdzie łagodnie się kończy. Nasada komórki czwartéj tylnéj leży prawie pod nasadą komórki tylnéj drugiéj; żyłka kuprowa przed rozwidleniem się żyłki tylnéj urwana.

Jednego ♂ złapałem na Kujawach około miasteczka Chodecz.

3. Mycetophila confusa, n. sp.

♂ *Mycetophila confusa simillima Mycet. stolidae differt hypopygio* (Tab. VI, fig. 19, 20, 21) *et tribus flavis maculis ante scutellum.*

Long. corp. 3,6 mm.; long alar. 3,8 mm.

Sectio (*II. b*) *Winn.*

Bardzo podobna do M y c e t. s t o l i d a — lecz trzy paski na grzbiecie są mniéj zlane i pozostawiają z tyłu wolną przestrzeń tworząc przed tarczką trzecią podłużną żółtą plamkę; tarczka zaś w pośrodku jest żółta; budowa zapładniacza jest również odmienna. (Tab. VI, fig. 19, 20, 21). Jednego samca złapałem na Białéjrusi w Czerwcu we wsi Zaczernie.

4. Mycetophila nigrofusca, n. sp.

♂ *Nigro-fusca, antennis fuscis, articulis basalibus flavis. Dorso nigro-fusco subnitido, velut tribus vittis composito, duabus angustis ferrugineo-fuscis lineis disjunctis, maculis lateralibus parvis flavis, scutello fusco, flava elongata vitta ornato. Pedibus flavis, femoribus mediis et posterioribus fuscis Abdomine nigro-fusco nitido. Hypopygio flavo.* (Tab. VI. fig. 22, 23, 24, 25). *Alis flavescentibus; macula centralis implet basin cellulae posterioris primae et partem cell. posterioris secundae: fascia instar trianguli extenditur ad cellulam posteriorem primam.*

Long: corp. 2,7 mm; long. alar. 2,7 mm.

(*Sectio A. 1. b. Winn.*)

Głowa. Rożki zwykłéj długości, członki podstawowe żółte, pierwszy biczykowaty członek żółty, reszta członków biczykowatych brunatna, pokryta krótkiemi szaromieniącemi się włoskami. Twarz, trąbka, ciemię i czoło brunatne, to ostatnie pokryte włoskami przylegającemi szaromieniącemi się; głaszczki żółte.

Plecy czarnobrunatne, mało połyskujące; zabarwienie ciemne pleców utworzone przez trzy paski podłużne tegoż koloru, rozdzielone między sobą dwoma wąziutkiemi rdzawobrunatnemi prążkami, boczne bardzo mało krótsze od środkowego, całe plecy pokryte gęsto włoskami brunatnemi żółtawomieniącemi się; plamy barkowe małe żółte, boki tułowia ciemnobrunatne; tarczka brunatna z brudnożółtym wąskim paskiem podłużnym, uzbrojona szczecinami czarnobrunatnemi; przeźmianki żółte; zaplecze czarne.

Nogi. Biodra, uda i golenie bladożółte, wierzchołki tylnych i średnich ud brunatne; stopy i ostrogi brunatnawe.

Odwłok czarnobrunatny połyskujący, pokryty gęsto żółtawomieniącemi się przylegającemi włoskami; brzuch także czarnobrunatny. Zapładniacz brunatnawożółty. (Tab. VI fig. 22, 23, 24, 25).

Skrzydła żółtawe, z czarnobrunatnemi żyłkami, brunatną plamą środkową i smugą tegoż koloru. Plama środkowa leży głównie u podstawy komórki łokciowéj opierając się na gałązce nasadowéj żyłki łokciowéj i wypełnia nasadę komórki tylnéj pierwszéj i niezupełnie nasadę komórki tylnéj drugiéj. Smuga leży u szczytu w komórce łokciowéj dochodząc do ujścia żyłki podramiennéj, idzie skośnie ku nasadzie skrzydła do środka komórki tylnéj pierwszéj, gdzie nagle się urywa; cała smuga posiada kształt przewróconego trójkącika. Nasada komórki czwartéj tylnéj leży pod nasadą komórki tylnéj drugiéj; żyłka kuprowa kończy się przed rozwidleniem żyłki tylnéj.

Jednego ♂ złapałem w Czerwcu na Białorusi w miejscowości zwanéj Sapnoje.

5. Mycetophila russata, n. sp.

♂ *Fusco-flava, antennis fuscis, articulis basalibus flavis, articulo primi flagelli flavo; dorso ferrugineo flavo, tribus confluentibus vittis fere opacis ornato, maculis humeralibus flavis magnis; scutello ferrugineo-flavo, maculis lateralibus ejusdem fuscis. Pedibus flavis, femoribus mediis et posticis apice nigro-fuscis 2, 3, 4 articulis tarsi pedum anticorum paululum dilatatis. Segmentis abdominis nigro-fuscis marginibus lateralibus flavis. Hypopygio ferrugineo-flavo.* (Tab. VI fig. 5, 6, 7). *Alis flavescentibus, macula centrali fusca et fascia extensa ad ramum superiorem V. discoidalis. In inferiori ramo V. discoidalis fascia elongare videtur, quod quidem fortiori colore ejusdem partis venae explicari potest.*

Long. corp. 3,3 mm.; long. alar. 3,3 mm.

(*Sectio B. 1. a. Winn.*).

Głowa. Rożki cokolwiek dłuższe od głowy z tułowiem razem wziętych. członki podstawowe i prawie cały pierwszy biczykowaty żółte, reszta członków biczykowatych brunatna; twarz i trąbka brudnożółte, ciemię i czoło brunatne, to ostatnie pokryte włoskami przylegającemi szaromieniącemi się; głaszczki brudnożółte.

Plecy rdzawożółte, z trzema wyraźnie zlanemi paskami czarnobrunatnemi, prawie matowemi; średni wydłużony lecz nie dochodzi do brzegu przedniego pleców, boczne skrócone dochodzą do tarczki gdzie są rozdzielone wąskim paskiem rdzawożółtym; plecy pokryte żółtomieniącemi się przylegającemi włoskami; plamy barkowe żółte wielkie, część ich zwężona dochodzi do nasady skrzydła; tarczka rdzawożółta z brunatnemi bocznemi plamami i czarnobrunatnemi szczecinami na brzegu; przeźmianki bladożółte. Zaplecze ciemnobrunatne.

Nogi. Biodra, uda i golenie bladożółte, wierzchołki tylnych i średnich ud czarnobrunatne, wierzchołki tylnych i średnich goleni jasnobrunatne; stopy brunatne, drugi, trzeci i czwarty członki stopowe nóg przednich nieco rozszerzone, ostrogi brunatne.

Odwłok czarnobrunatny pokryty brunatnemi przylegającemi żółto mieniącemi się włoskami, trzeci i czwarty pierścień z przedniem żółtem obrzeżeniem i bocznem wcięciem, piąty i szósty z tylnem wąskiem żółtem obrzeżeniem; pierwszy, drugi, trzeci i czwarty pierścienie brzuszne żółte, piąty i szósty czarnobrunatne. Zapładniacz rdzawożółty (Tab. VI fig. 5, 6, 7).

Skrzydła żółtawe, z żółtobrunatnemi żyłkami, z brunatną plamą środkową i takąż smugą przed wierzchołkiem. Plama środkowa leży po obu stronach gałązki nasadowéj żyłki łokciowéj i wypełnia nasadę komórki tylnéj pierwszéj i nasadę komórki tylnéj drugiéj; podstawa smugi znajduje się u szczytu w komórce łokciowéj, bardzo mało nie dochodząc do ujścia żyłki podramiennéj i idzie skośnie w tył ku nasadzie skrzydła do gałązki górnéj widełek żyłki pleszkowéj, gdzie nagle ginie; na dolnéj zaś gałązce widełek żyłki pleszkowéj widać jakby dalsze przedłużenie smugi w postaci mocniejszego zabarwienia téj części żyłki. Nasada komórki czwartéj tylnéj leży przed nasadą tylnéj drugiéj; żyłka kuprowa kończy się przy rozwidleniu żyłki tylnéj.

Jednego ♂ złapałem w Czerwcu na Białorusi we wsi Zaczernie.

6. Mycetophila sigillata, n. sp.

♂ *Ferruginea, dorso vittis tribus nigro-fuscis, nitidis, conjunctis vel uti W., antennis fuscis, articulis basalibus flavis, scutello flavo; segmentis abdominis flavis, maculis lateralibus nigrofuscis; interdum omnibus segmentis nigrofuscis, incisuris ferrugineis. Hypopygio flavo.* (Tab. VIII fig. 1, 2, 3, 4). *Alis flavescentibus, macula centrali fasciaque abbreviata, ante apicem fuscis.*

Long. corp. 3—4 mm.; long. alar. 3—4 mm.

(*Sectio B. 1. a. Winn.*).

Winnertz, Monogr. dr. pilzm. p. 929 = Mycetoph. signata.

Podobna do *Mycetoph. signata*, lecz różni się głównie budową przyrządu płciowego.

Głowa. Rożki troszkę dłuższe niż tułów i głowa razem wzięta, członki podstawowe i nasada trzeciego czasami 3 i 4-go biczykowatego żółte; reszta członków biczykowatych żółtobrunatna lub brunatna pokryta żółtawemi delikatnemi włoskami; twarz, głaszczki, czoło żółte, to ostatnie bywa czasami brunatnawożółte, dosyć gęsto pokryte żółtawemi włoskami przylegającemi.

Plecy rdzawożółte, połyskujące, pokryte bardzo krótkiemi żółtemi przylegającemi włoskami i opatrzone trzema zupełnie zlanemi paskami czarnobrunatnemi, z których środkowy jest wydłużony, z przodu rozczepany, i do przedniego brzegu pleców nie dochodzi, boczne skrócone do tarczki dochodzące, gdzie są rozdzielone na małéj przestrzeni rdzawożółtą plamką piramidalnéj formy; lub też paski na grzbiecie nie są zupełnie zlane lecz łączą się w środku z sobą tworząc jakby literę W; plamy barkowe bardzo wielkie jasnożółte i przedłużając się po bokach pleców tworzą dość szerokie ich obrzeżenie i dochodzą aż do tarczki. Tarczka żółta z ciemnobrunatnemi szerokiemi plamami po bokach, przedtułowie żółte; boki tułowia rdzawobrunatne lub czarnobrunatne albo też w jednych miej-

scach rdzawobrunatne lub brunatnożółte a w drugich ciemnobrunatne; zatułowie brunatne lub brunatnożółte; przeźmianki żółte.

Nogi. Biodra, uda i golenie słomiastożółte, wierzchołek ud tylnych i plamka na brzegu dolnym u wierzchołka ud średnich ciemnobrunatne; ostrogi i stopy brunatnawe.

Odwłok bardzo niejednostajnie zabarwiony i pokryty delikatnemi żółtemi włoskami; tło jest albo rdzawożółte albo też prawie czarnobrunatne; pierwszy pierścień prawie zawsze czarnobrunatny, bardzo rzadko (tylko na jednym okazie) brunatnawordzawożółty z czarnobrunatnem obrzeżeniem; pierścienie drugi, trzeci i czwarty po bokach z czarnobrunatnemi plamkami półkolistemi, które będąc rozmaitéj wielkości u różnych okazów zostawiają między sobą pasek bardzo wąski rdzawożółty; niekiedy i czwarty pierścień jest zupełnie czarny a tylko z przodu i z tyłu rdzawożółto obrzeżony; piąty i szósty pierścień czarny z rdzawożółtemi brzegami; bardzo rzadko wszystkie pierścienie są czarnobrunatne z rdzawożółtemi plamkami, jakby wcięciami. Brzuszne pierścienie są żółte, piąty i szósty czarnobrunatne; czasami wszystkie brzuszne pierścienie są ciemnobrunatne z żółtemi plamkami formy trójkątnéj od przodu i z tyłu pierścieni; niekiedy szósty czarny a pozostałe żółte. Zapładniacz bardzo mały żółty. (Tab. VIII fig. 1, 2, 3, 4).

Skrzydła żółtawe, z żółtobrunatnemi żyłkami, brunatną plamą środkową i smugą takiegoż koloru przed wierzchołkiem; plama środkowa leży po obu stronach gałązki nasadowéj żyłki łokciowéj i wypełnia podstawę komórki tylnéj drugiéj; podstawa smugi znajduje się u szczytu w komórce łokciowéj nie dochodząc do ujścia żyłki podramiennéj; idzie daléj łukowato skośnie ku nasadzie skrzydła do środka komórki tylnéj pierwszéj, gdzie się kończy nieznacznie; u wielu okazów smuga ta przedstawia się tylko w postaci słabego cienia. Nasada komórki tylnéj czwartéj znajduje się pod lub też przed nasadą komórki tylnéj drugiéj (t. j. daléj od nasady skrzydła). Żyłka kuprowa znika przed środkiem żyłki tylnéj.

Var. a., niczem się od poprzedniéj z wejrzenia nie różni, posiada tylko cokolwiek inną budowę cęg górnych i dolnych (Tab. VIII fig. 5, 6, 7, 8).

7. Mycetophila guttata, n. sp.

♂ *Omnino similis Mycetoph. sigillatae, differt hypopygio.* (Tab. VII fig. 25, 26, 27, 28).

Long. corp. 3—4 mm.; long. alar. 3—4 mm.

(*Seccio B. 1. a. Winn.*).

Winnertz, Monog. der pilzm. p. 929 = Mycetophila signata.

W tym gatunku, którego 10 sztuk posiadam, częściéj aniżeli w innych pokrewnych gatunkach trzy paski grzbietowe są połączone między sobą w kształcie litery *W* lecz znajdują się i takie, których paski grzbietowe są zupełnie zlane. Smuga przy wierzchołku często nie kończy się w komórce tylnéj pierwszéj lecz jako cień opuszcza się pionowo do gałęzi dolnéj widełek żyłki pleszkowéj. Zresztą ten gatunek tak dalece podobny jest do Mycetophila sigillata, że gdy-

by nie posiadał odmiennéj budowy zapładniacza (Tab. VII fig. 25, 26, 27, 28) rozróżnienie byłoby niemożebne.

8. Mycetophila signatoides, n. sp.

♂ *Omnino similis Mycetoph. sigillatae, differt hypopygio* (Tab. VIII, fig. 9, 10).
Long. corp. 3—4 mm.; long. alar 3—4mm.
(Sectio B. 1 a Winn).
Winnertz Monog. der pilzm. p. 929 = Mycetoph. signata.

Zupełnie podobna do Mycetoph. sigillata, różni się tylko budową zapładniacza (Tab. VIII fig. 9, 10).

9. Mycetophila mohilevensis, n. sp.

♂ *Fusca, antennis fuscis, basi et duobus articulis flagelli flavo-fuscis; dorso pallide-ferrugineo, nitido, cum tribus confluentibus nigro-fuscis vittis; scutello flavo-fusco vel fusco. Coxis flavis, femoribus tibiisque apice nigro-fuscis. Abdominis segmento primo fusco, secundo et tertio ferrugineo-flavis; cum maculis lateralibus magnis fuscis, parte anteriori quarti segmenti ferrugineo-flava, posteriori fusca ferrugineo-flavo. emarginata. Inveniuntur quoque 2, 3, 4, segmenta pallide fusca. cum margine posteriori nigro-fusco. Hypopygio flavo.* (Tab. VII fig. 17, 18, 19. 20). *Alis flavescentibus, macula centrali fasciaque medio cellulae posterioris primae repente abbreviata, ante apicem nigrofuscis.*
Long. corp. 2,4—2,7 mm; long. alar. 2,5—3,2 mm.
(Sectio B. 1. a. Winn).

Głowa. Rożki cokolwiek dłuższe niż głowa i tułów razem wzięte; dwa podstawowe członki żółte, pierwszy i drugi członek biczykowaty żółtawobrunatny, reszta członków brunatna; lub też wszystkie członki biczykowate brunatne i gęsto pokryte włoskami żółtawomieniącemi się. Twarz i trąbka brunatnawożółte lub brunatne, ciemię i czoło czarnobrunatne, to ostatnie gęsto pokryte szaromieniącemi się przylegającemi włoskami. Głaszczki brudnożółte.

Plecy rdzawożółte słabo połyskujące, pokryte gęsto rudawemi przylegającemi włoskami i opatrzone trzema wyraźnie zlanemi czarnobrunatnemi paskami, z których środkowy jest wydłużony i dochodzi prawie do przedniego brzegu pleców, boczne zaś z przodu skrócone. Tarczka żółtawobrunatna, lub brunatna z brudnożółtemi bocznemi plamami; na brzegu osadzona brunatnemi szczecinami; przedtułowie żółte, boki tułowia brunatne; przeźmianki bladożółte.

Nogi. Biodra, uda i golenie bladożółte, brzeg zewnętrzny przednich bioder opatrzony szeregiem brunatnych szczecinek; wierzchołki ud środkowych i tylnych ciemnobrunatne; wierzchołki środkowych i tylnych goleni brunatne Stopy i ostrogi brunatne.

Odwłok. Barwa odwłoku jest niestała; pierwszy pierścień ciemnobrunatny, drugi i trzeci rdzawożółte z dwoma wielkiemi czarnobrunatnemi bocznemi plamami; połowa przednia pierścienia czwartego rdzawożółta, tylna zaś czarnobrunatna z rdzawożółtem obrzeżeniem; lub też pierścienie: drugi, trzeci i czwarty żółtawobrunatne z czarnobrunatnem tylnem obrzeżeniem; piąty i szósty pierścień czarnobrunatny. Brzuszne pierścienie: drugi, trzeci i połowa czwartego żółte lub brunatnożółte, piąty i szósty czarnobrunatne.

Zapładniacz żółtobrunatny. (Tab. VII fig. 17, 18, 19, 20).

Skrzydła żółtawe z żółtobrunatnemi żyłkami, brunatną lub czarnobrunatną plamą środkową i smugą takiegoż koloru przed wierzchołkiem. Plama środkowa znajduje się po obu stronach gałązki nasadowéj żyłki łokciowéj i wypełnia nasadę komórki tylnéj pierwszéj i nasadę komórki tylnéj drugiéj; podstawa smugi znajduje się u szczytu w komórce łokciowéj niedochodząc do ujścia żyłki podramiennéj i idzie łukowato skośnie w kierunku nasady skrzydła do środka komórki tylnéj pierwszéj, gdzie nagle się urywa. Nasada komórki czwartéj tylnéj leży cokolwiek przed nasadą komórki tylnéj drugiéj; żyłka kuprowa kończy się przy rozwidleniu żyłki tylnéj.

Dwa ♂ złapałem na Białorusi we wsi Zaczernie w miesiącu Czerwcu.

10. Mycetophila bialorussica, n. sp.

♂ *Nigro fusca, antennis fuscis articulis basalibus, flavis; dorso nigro-fusco nitido, maculis humeralibus flavis; scutello nigro-fusco. Coxis pallide flavis, femoribus mediis et posticis apice nigro-fuscis, 2, 3, 4, articulis tarsi pedum anticorum dilatatis. Abdomine nigro-fusco, segmentorum margine postico flavo. Hypopygio flavo.* (Tab. VII, fig. 1, 1, 2, 3, 4). *Alis flavescentibus, macula centrali nigro-fusca fasciaque vel adeunte vel non adeunte finem venae subcostalis et ad superiorem ramum venae discoidalis pertinente et ramum superiorem venae posticalis adeunte.*

Long. corp. 2,8—3,2 mm.; long. ala. 3—3,7 mm.
(*Sectio B. 1. b. Winn*).

Głowa. Rożki zwykłéj długości, dwa podstawowe członki i podstawa pierwszego biczykowatego żółte, reszta członków biczykowatych brunatna, gęsto pokryta żółtomieniącemi się włoskami. Twarz i trąbka brunatnawożółte lub brunatne, ciemię i czoło czarnobrunatne; to ostatnie gęsto pokryte przylegającemi brunatnawemi rdzawomieniącemi się włoskami. Głaszczki żółte.

Plecy czarnobrunatne, połyskujące, pokryte krótkiemi przylegającemi brunatnemi żółtomieniącemi się włoskami; plamy barkowe dochodzące do przednich bioder żółte. Tarczka czarnobrunatna na brzegu z czarnemi szczecinami; przeźmianki bladożółte.

Nogi. Biodra, uda i golenie bladożółte, krętarze u niektórych okazów z czarnobrunatnem obrzeżeniem. Uda średnie i tylne u wierzchołków czarnobrunatne, zaś wierzchołki średnich i tylnych goleni brunatnawe. Stopy brunatne,

drugi, trzeci i czwarty członek stopowy nóg przednich rozszerzony; ostrogi brunatne.

Odwłok czarnobrunatny i pokryty gęsto żółtawomieniącemi się przylegającemi włoskami; pierścienie odwłoku z tyłu żółtoobrzeżone; brzuch czarnobrunatny, lecz bywa czasami i zupełnie żółty. Zapładniacz żółtobrunatny (Tab. VII fig. 1, 2, 3, 4).

Skrzydła żółtawe z żółtawobrunatnemi żyłkami, czarnobrunatną plamą środkową i takiegoż koloru smugą przed wierzchołkiem. Plama środkowa leży po obu stronach gałązki nasadowéj żyłki łokciowéj i wypełnia nasadę komórki tylnéj pierwszéj i nasadę komórki tylnéj drugiéj; podstawa smugi znajduje się u szczytu w komórce łokciowéj i u jednych okazów dochodzi, u drugich zaś niedochodzi do ujścia żyłki podramiennéj; smuga idzie ku tyłowi łukowato (wklęsłością obrócona do wierzchołka skrzydła) do gałązki górnéj żyłki pleszkowéj i blednąc coraz bardziéj opuszcza się aż do górnéj gałązki żyłki tylnéj; na całym przebiegu w miejscach przejścia przez żyłki jest więcéj ciemna; niekiedy jednak smuga dochodzi tylko zblakła do górnéj gałązki żyłki pleszkowéj i następnie łączy się z plamką na dolnéj gałązce żyłki pleszkowéj; lub też idzie do środka komórki tylnéj pierwszéj, skąd jako cień łączy się z plamkami na górnéj i dolnéj gałązce żyłki pleszkowéj; niekiedy jest widoczną plamka w komórce kuprowéj tuż pod gałązką dolną żyłki tylnéj. Nasada komórki czwartéj tylnéj leży pod lub też przed nasadą komórki tylnéj drugiéj; żyłka kuprowa znika przed rozwidleniem żyłki tylnéj.

Trzech ♂ złapałem na Białorusi w Czerwcu we wsi Zaczernie.

11. Mycetophila Mikii, n. sp.

♂ *Nigro-fusca, antennis fuscis, articulis basalibus flavis; dorso nigro-fusco nitido, maculis humeralibus parvis pallide flavescentibus, scutello nigro fusco. Coxis pallide flavescentibus femoribus et tibiis apice nigro-fuscis. Abdomine nigro-fusco. Hypopygio lurido* (Tab. V, fig. 9, 10, 11, 12). *Alis flavis, macula centrali pallide-fusca, fascia extenditur ad medium cellulae posterioris primae, unde velut umbra jungitur maculae in ramo superiori Venae discoidalis et maculae in ramo inferiori Venae discoidalis. Inveniuntur quoque alae purae sine macula et fascia.*

Long. corp. 2,3—2,5 mm.; long. alar. 2,7—3 mm.
(*Sectio B. 1. b. Winn*).

Głowa. Rożki zwykłéj długości, dwa członki podstawowe rożków i podstawa trzeciego żółte lub brunatnożółte, reszta członków biczykowatych ku końcowi coraz bardziéj brunatnieje; wszystkie pokryte gęsto krótkiemi żółtomieniącemi się włoskami. Twarz, czoło i ciemię czarnobrunatne, dosyć gęsto pokryte przylegającemi brunatnawemi włoskami. Głaszczki żółte lub brunatnawożółte.

Plecy czarnobrunatne, więcéj lub mniéj połyskujące, pokryte gęstemi włoskami żółtawobrunatnemi; plamy barkowe dosyć małe jasnożółte. Tarczka czarnobrunatna lub prawie czarna; zaplecze czarnobrunatne; przeźmianki bladożółte.

Nogi. Biodra, uda i golenie bladożółte, wierzchołki ud środkowych i tylnych ciemnobrunatne, wierzchołki tylnych i średnich goleni bladobrunatne; stopy i ostrogi brunatne.

Odwłok czarnobrunatny, połyskujący, pokryty krótkiemi włoskami żółtomieniącemi się. Zapładniacz brunatnawożółty. (Tab. V fig. 9, 10, 11, 12).

Skrzydła żółtawe, z żółtobrunatnemi żyłkami, bladobrunatną plamą środkową i smugą takiegoż koloru przed wierzchołkiem skrzydła; plama środkowa leży po obu stronach gałązki nasadowéj żyłki łokciowéj i wypełnia podstawę komórki tylnéj pierwszéj i podstawę komórki tylnéj drugiéj; podstawa smugi znajduje się u szczytu komórki łokciowéj niedochodząc do ujścia żyłki podramiennéj opuszcza się łukowato do środka komórki tylnéj pierwszéj i stąd zaraz idzie ku dołowi mniéj więcéj pionowo jako cień i łączy się z plamą znajdującą się na gałązce górnéj żyłki pleszkowéj, jako też z taką samą tylko mniejszą plamą na gałązce dolnéj żyłki pleszkowéj. U drugiego okazu niema ani śladu plamy środkowéj ani też smugi przed wierzchołkiem skrzydła; takowe jest jednostajnie żółtawo zabarwione. Nasada komórki tylnéj czwartéj leży cokolwiek przed nasadą albo też pod nasadą komórki tylnéj drugiéj; żyłka kuprowa znika po za nasadą widełek żyłki tylnéj.

Dwóch ♂ złapałem na Białorusi w Czerwcu, jednego we wsi Zaczernie, drugiego we wsi Pióromont.

12. Mycetophila fuliginosa, n. sp.

♂ *Nigro-fusca, antennis fuscis, basi et duobus articulis flagelli flavis; dorso nigrofusco, nitescente, maculis humeralibus magnis, ferrugineo-flavis; ante posticum marginem dorsi inveniuntur tres maculae ferrugineo-flavae. Prothorace in utroque parte nigro-fusca macula ornato. Scutello ferrugineo-flavo, maculis lateralibus fuscis. Pedibus flavis, femoribus mediis et posticis apice nigrofuscis. Abdomine nigrofusco, subnitido. Hypopygium* (Tab. VII. fig. 13, 14, 15, 16). *Alis flavescentibus; macula centralis implet fere totam basin cellulae posterioris primae et extenditur ad ramum superiorem venae discoidalis; fascia medium cellulae posterioris primae adit.*

Long. corp. 3 mm.; long. alar. 3,2 mm.

(*Sectio B. 1. b. Winn*).

Głowa. Rożki troszkę dłuższe od głowy z tułowiem razem wziętych, pokryte włoskami żółtomieniącemi się; członki podstawowe i dwa członki biczykowate żółte, reszta członków biczykowatych brunatna; twarz, trąbka, ciemię i czoło czarnobrunatne, to ostatnie pokryte żółtemi przylegającemi szaromieniącemi się włoskami. Głaszczki brudnożółte.

Plecy czarnobrunatne, połyskujące, pokryte włoskami żółtemi przylegającemi szarożółtomieniącemi się; plamy barkowe duże rdzawożółte; przedtułowie brudnożółte, na jego przednim i górnym brzegu tuż pod plamą barkową znajduje się z każdéj strony plamka ciemnobrunatna o zarysach niewyraźnych; przed tylnym brzegiem pleców znajdują się trzy plamki rdzawożółte, z których środkowa przedstawia się jako wąska linijka dochodząca do j u g u m s c u t e l l a r e;

boki tułowia czarnobrunatne. Tarczka rdzawożółta, z brunatnemi bocznemi plamami i czarnobrunatnemi szczecinami na brzegu; przeźmianki bladożółte. Zaplecze czarne.

Nogi. Biodra, uda i golenie bladożółte, wierzchołki średnich i tylnych ud czarnobrunatne, wierzchołki średnich i tylnych goleni jasnobrunatnawe; stopy i ostrogi brunatne.

Odwłok czarnobrunatny, słabo połyskujący, pokryty gęstemi żółtawomieniącemi się włoskami. Zapładniacz brudnożółty (Tab. VII, fig. 13, 14, 15, 16).

Skrzydła żółtawoszare, z żółtobrunatnemi żyłkami, brunatną plamą środkową i takąż samą lecz bladą smugą przed wierzchołkiem skrzydła; plama środkowa leży po obu stronach gałązki nasadowéj żyłki łokciowéj i pozornie wypełnia podstawę komórki tylnéj pierwszéj zostawiając jednakże ku wewnątrz punkcik niezabarwiony i kończy się przy gałązce górnéj żyłki pleszkowéj; podstawa smugi znajduje się u szczytu komórki łokciowéj nie dochodząc jednakże do ujścia żyłki podramiennéj; ztąd opuszcza się skośnie ku nasadzie skrzydła i ginie w pośrodku komórki tylnéj pierwszéj. Nasada komórki tylnéj czwartéj leży pod nasadą komórki tylnéj drugiéj; żyłka kuprowa kończy się daleko przed rozwidleniem żyłki tylnéj.

Jednego ♂ złapałem w Sierpniu w Ciechocinku.

13. Mycetophila triangulata, n. sp.

Ferrugineo-flava, antennis fuscis, articulis basalibus primoque articulo flagelli flavis, dorso obscure-ferrugineo-flavo, maculis tribus ad jugum scutellare flavis. Pedibus pallide-flavis, femoribus mediis et posterioribus apice nigro-fuscis. Abdomine nigro-fusco, parte anteriori primi segmenti maculaque per medium in forma trianguli flavis, reliquorum segmentorum margine posteriori flavo; latissimus margo in sexto segmento invenitur. Hypopygio flavo (Tab. VI. fig. 17, 18). *Alis flavis, macula centrali dilute fusca, fasciaque velut umbra medium cellulae posterioris primae adeunte.*

Long. corp. 3,2 mm.; long. alar. 3,1. mm.
(Sectio B. 1. b. Winn).

Głowa. Rożki zwyczajnéj długości, pokryte gęsto krótkiemi żółtomieniącemi się włoskami; członki nasadowe i pierwszy biczykowaty żółte, reszta członków biczykowatych brunatna. Twarz, trąbka, czoło i ciemię brunatne, to ostatnie pokryte włoskami brunatnemi przylegającemi, szarożółto mieniącemi się. Głaszczki brudnożółte.

Plecy ciemnordzawobrunatne, z trzema plamami żółtemi przy jugum scutellare; pokryte krótkiemi przylegającemi włoskami żółtawomieniącemi się. Zaplecze ciemnobrunatne z żółtą linijką podłużną, boki tułowia i przedplecze ciemnobrunatne. Tarczka rdzawożółta z bocznemi ciemnobrunatnemi plamami na brzegu ubrana długiemi czarnobrunatnemi szczecinami; przeźmianki bladożółte.

Nogi. Biodra, uda i golenie, bladożółte, wierzchołki ud tylnych szeroko czarnobrunatne, średnich brunatne, wierzchołki goleni u wszystkich nóg brunatnawe. Stopy i ostrogi brunatnawe.

Odwłok czarnobrunatny, przednia połowa pierwszego pierścienia, jako też i plamka idąca przez środek reszty pierścienia w formie trójkąta obróconego podstawą do brzegu tylnego pierścienia żółte i reszta pierścieni z żółtem tylnem obrzeżeniem, które jest najszersze na szóstym pierścieniu. Cały odwłok pokryty gęsto włoskami krótkiemi żółtomieniącemi się przylegającemi. Zapładniacz żółty (Tab. VI, fig. 17, 18).

Skrzydła żółtawe, z żółtobrunatnemi żyłkami, bladobrunatną plamą środkową i smugą przed wierzchołkiem, która się przedstawia jako bardzo słaby ledwo dostrzegalny cień. Plama środkowa umieszczona z obu stron gałązki nasadowéj żyłki łokciowéj, wypełnia podstawę komórki tylnéj pierwszéj i podstawę komórki tylnéj drugiéj; podstawa smugi jako cień wypełnia wierzchołek komórki łokciowéj nie dochodząc do ujścia żyłki podramiennéj, ztąd opuszcza się na dół skośnie ku nasadzie skrzydła i ginie w połowie komórki tylnéj pierwszéj. Podstawa komórki tylnéj czwartéj leży przed nasadą komórki tylnéj drugiéj; żyłka kuprowa daleko przed rozwidleniem żyłki tylnéj urwana.

Jednego ♂ złapałem w Czerwcu na Białéjrusi we wsi Zaczernie.

14. Mycetophila confluens, n. sp.

♂ *Ferrugineo-flava; antennis fuscis, articulis basalibus flavis, dorso ferrugineo flavo, vittis tribus conjunctis, subnitidis flavis, maculis humeralibus parvis dilute flavis. Scutello flavo, maculis lateralibus fuscis, pedibus dilute flavis, femoribus mediis et posterioribus apice fuscis. Segmentis abdominis fuscis, margine posteriori flavo. Hypopygio flavo.* (Tab. VI. fig. 26, 27, 28, 29). *Alis flavis, macula centralis dilute flava implet solam basin cellulae posterioris primae; fascia adit medium cellulae posterioris primae.*

Long. corp. 3,2 mm.; long. alar. 3,6 mm.
(*Sectio B. 2. a. Winn*).

Głowa. Rożki zwykłéj długości, członki podstawowe żółte, pierwszy biczykowaty członek żółty, reszta stopniowo ciemniejąc staje się brunatną; pokryte są włoskami żółtemi mieniącemi się. Twarz i smoczek jasnożółte, ciemię i czoło ciemnoochrowate; to ostatnie pokryte włoskami przylegającemi żółtomieniącemi się; głaszczki jasnożółte.

Plecy rdzawożółte, z trzema paskami brunatnemi, niewyraźnemi, jakby zlanemi, które są na brzegu tylnym pleców rozdzielone wąską rdzawożółtą linijką; plamy barkowe bardzo małe jasnożółte, całe plecy pokryte żółtemi włoskami przylegającemi. Boki tułowia rdzawobrunatnawe. Zaplecze brunatne; tarczka żółta z bocznemi brunatnemi plamami i z czarnobrunatnemi szczecinami na brzegu. Przeźmianki bladożółte.

Nogi. Biodra, uda i golenie jasnożółte, wierzchołki tylnych i średnich ud brunatne, wierzchołki tylnych średnich goleni brunatnawe. Stopy i ostrogi żółtobrunatnawe.

Odwłok ciemnobrunatny, pokryty gęsto żółtemi przylegającemi włoskami, wszystkie pierścienie z wąskiem żółtem tylnem obrzeżeniem, które na szóstym pierścieniu najszersze; pięć pierwszych pierścieni brzusznych żółte, szósty brunatnawożółty. Zapładniacz żółty. (Tab. VI fig. 26, 27, 28, 29).

Skrzydła żółtawe, z żółtobrunatnemi żyłkami, z jasnobrunatną plamą środkową i takąż smugą przed wierzchołkiem; plama środkowa leży po obu stronach gałązki nasadowéj żyłki łokciowéj i wypełnia tylko podstawę komórki tylnéj pierwszéj; podstawa smugi znajduje się u szczytu komórki łokciowéj nie dochodząc bardzo znacznie do ujścia żyłki podramiennéj, stąd opuszcza się na dół, skośnie ku nasadzie skrzydła i kończy się nagle w środku komórki tylnéj pierwszéj. Nasada komórki tylnéj czwartéj leży pod nasadą komórki tylnéj drugiéj; żyłka kuprowa kończy się daleko przed rozwidleniem żyłki tylnéj

Jednego ♂ złapałem w Czerwcu na Białorusi we wsi Zaczernie.

15. Mycethophila W-fuscum, n. sp.

♂ ♀ *Ochraceo-flavida, antennis fuscis, articulis basalibus flavis, dorso ochraceo-flavido, nitido, cum tribus vittis fuscis conjunctis instar W. Scutello ochraceo-flavo, margine fusco. Pedibus flavis, femoribus mediis et posterioribus apice subfuscis. Abdomine sordide-flavo cum maculis lateralibus magnis fuscis. Hypopygio flavo* (Tab. V, fig. 13, 14, 15, 16,). *Oviductore apud ♀ flavo Alis flavescentibus, macula centrali nigro-fusca fasciaque pallida, medium cellulae posterioris primae adenute (ubi finitur), maculis in superiori et inferiori vena discoidali et in superiori et inferiori vena posteriori pallide fuscis.*

Long. corp. ♂ 3,8, ♀ 4,1 mm.; long. alar. ♂ 3,7, ♀ 4.
(Sectio B. 2. *a. Winn).*

Głowa. Rożki zwykłéj długości, członki podstawowe i pierwszy członek biczykowaty żółte, reszta członków biczykowatych stopniowo ciemniejąc staje się runatną; rożki całe gęsto pokryte żółtemi włoskami. Twarz i trąbka ciemnoochrowata, ciemię i czoło brunatnawoochrowate, to ostatnie pokryte gęsto żółtemi włoskami przylegającemi szaromieniącemi się. Głaszczki brunatnawożółte.

Plecy ochrowatożółte połyskujące z trzema brunatnemi paskami łączącemi się z sobą w kształcie litery W, średni pasek wydłużony dochodzi do brzegu przedniego pleców, boczne skrócone dochodzą do tarczki; całe plecy pokryte gęsto żółtemi przylegającemi włoskami; przedtułowie ochrowatożółte, zatułowie ochrowatożółte z brunatną plamą w środku. Boki tułowia ochrowatożółte lub brunatnawożółte. Tarczka ochrowatożółta z brunatnawem obrzeżeniem i czarnobrunatnemi długiemi szczecinami na brzegu; przeźmianki bladożółte.

Nogi. Biodra, uda i golenie bladożółte, wierzchołki średnich i tylnych ud nieco brunatne, wierzchołki średnich i tylnych goleni brunatnawe. Stopy i ostrogi brunatne.

Odwłok brudnożółty, z brunatnemi dużemi plamami po bokach każdego pierścienia; pokryty gęsto włoskami żółtemi przylegającemi. Brzuch żółty. Zapładniacz żółty; (Tab. V fig. 13, 14, 15, 16), pokładełko u ♀ żółte.

Skrzydła żółtawe, z żółtobrunatnemi żyłkami, brunatną plamą środkową i takąż smugą przed wierzchołkiem. Plama środkowa czarnobrunatna wyraźnie ograniczona leży po obu stronach gałązki nasadowéj żyłki łokciowéj i wypełnia nasadę komórki tylnéj pierwszéj i nasadę komórki tylnéj drugiéj; podstawa bladéj smugi znajduje się u szczytu komórki łokciowéj niedochodząc dość znacznie do ujścia żyłki podramiennéj, stąd ciemniejąc idzie skośnie ku nasadzie skrzydła do środka komórki tylnéj pierwszéj pleszkowéj i na górnéj i dolnéj żyłce, gdzie się raptem urywa; na górnéj i dolnéj żyłce pleszkowéj i na górnéj i dolnéj żyłce tylnéj są plamki takiegoż koloru, które ułożone są w kształcie łuku wklęsłością obróconego do wierzchołka skrzydła; niekiedy zaś smuga nie kończy się w połowie komórki tylnéj pierwszéj lecz dochodzi do gałązki górnéj żyłki pleszkowéj gdzie ginie. Nasada komórki tylnéj czwartéj, leży znacznie przed nasadą komórki tylnéj drugiéj; żyłka kuprowa daleko przed rozwidleniem żyłki tylnéj urwana.

Zupełnie podobna do Mycetophila rufescens Ztt., różni się głównie budową zapładniacza.

Jednego ♂ i ♀ złapałem w Czerwcu na Białorusi we wsi Zaczernie.

16. Mycetophila Osten-Sackenii, n. sp.

♂ ♀ *Nigro-fusca, antennis fuscis, articulis basalibus flavis, primo et dimidio secundi articuli flagelli flavo, dorso nigro-fusco, nitido, maculis humeralibus apud ♂ magnis quadratis apud ♀ parvis, ferrugineo-flavis* (*interdum non iveniuntur*) *maculis prope basin alarum flavis, angustis vittis ante scutellum conujunctis. Scutello nigro-fusco. Pedibus flavis, femoribus mediis et posterioribus apice nigro-fuscis; 2, 3, 4, articulis tarsi pedum anticorum apud ♂ valde apud ♀ minus dilatatis. Primo abdominis segmento nigro-fusco, reliquis anteriori et posteriori marginibus flavis. Hypopygio flavo.* (Tab. IX. fig. 4, 5, 6, 7, 8). *Oviductore apud ♀ ferrugineo-flavo. Alis flavescentibus, macula centrali nigro-fusca, fasciaque ramum superiorem venae posterioris aut ramum superiorem venae discoidalis adeunte.*

Long. corp. ♂ 3,3 ♀ 4,2 mm.; long. alar. ♂ 3,4 ♀ 4,3 mm.

(*Sectio B. 2. b. Winn*).

Głowa. Rożki zwykłéj długości, członki podstawowe żółte, również pierwszy i połowa drugiego biczykowatego żółte, reszta członków biczykowatych ciemnobrunatne; pokryte są gęsto krótkiemi żółtemi włoskami. Twarz i trąbka bladobrunatne, ciemię i czoło czarnobrunatne, to ostatnie z żółtawemi włoskami przylegającemi szaromieniącemi się. Głaszczki brudnożółte.

Plecy czarnobrunatne, połyskujące, pokryte gęsto włoskami przylegającemi żółtomieniącemi się, plamy barkowe duże kwadratowe, u ♀ rdzawożółte bardzo małe lub ich niema wcale; przy nasadzie skrzydeł znajduje się po jednéj rdzawożółtéj plamie, które się łączą z sobą za pomocą wąskiego paska takiegoż koloru tworząc jakby obrzeżenie tylnego brzegu pleców; zaplecze czarnobrunatne, boki tułowia czarnobrunatne z długiemi czarnobrunatnemi szczecinami na brzegu.

Nogi. Biodra, uda i golenie żółte, wierzchołki tylnych i średnich ud czarnobrunatne, wierzchołki średnich i tylnych goleni szeroko brunatne, stopy brunatne; na przednich nogach drugi, trzeci i czwarty członek stopowy u ♂ bardzo a u ♀ troszkę mniéj rozszerzone, ostrogi brunatne.

Odwłok czarnobrunatny, pokryty gęsto włoskami przylegającemi żółto mieniącemi się; pierwszy pierścień cały czarnobrunatny tak u ♂ jak i u ♀, reszta pierścieni z tylnem i przedniem żółtem obrzeżeniem jako też z żółtemi bocznemi brzegami. Brzuch żółty. Zapładniacz żółty. (Tab. IX, fig. 4, 5, 6, 7, 8); pokładełko u ♀ rdzawożółte.

Skrzydła żółtawe, z żółtobrunatnemi żyłkami, czarnobrunatną plamą środkową i takąż smugą przed wierzchołkiem. Plama środkowa leży po obu stronach gałązki nasadowéj żyłki łokciowéj, i wypełnia nasadę komórki tylnéj pierwszéj i nasadę komórki tylnéj drugiéj; podstawa smugi znajduje się u szczytu komórki łokciowéj nie dochodząc do ujścia żyłki podramiennéj, stąd łukowato opuszcza się prawie do środka komórki tylnéj drugiéj gdzie się urywa i zostawiwszy czystą małą przestrzeń idzie zblakła od połowy górnéj komórki tylnéj drugiéj, aż do gałązki górnéj żyłki tylnéj, albo też dochodzi (lecz nie zupełnie) do gałązki górnéj żyłki pleszkowéj gdzie się urywa a ślady zaledwie widoczne dochodzą do gałązki dolnéj żyłki pleszkowéj; lub też idzie łukowato stopniowo jaśniejąc do gałązki żyłki pleszkowéj skąd zawraca się ku tyłowi skrzydła tworząc łuk zwrócony wklęsłością ku nasadzie skrzydła, który dochodzi do gałązki dolnéj żyłki pleszkowéj gdzie łagodnie się urywa. Nasada komórki tylnéj czwartéj leży przed lub pod nasadą komórki tylnéj drugiéj; żyłka kuprowa znacznie przed rozwidleniem żyłki tylnéj jest urwana.

Podobna jest bardzo podług opisu W i n n e r t z a do M y c e t o p i l a m o r o s a, lecz różni się rdzawożółtem obrzeżeniem tylnem pleców, rozszerzonemi tak u ♂ jak i u ♀ członkami stopowemi na przednich nogach.

Złapałem w Czerwcu jednego ♂ i dwie ♀ na Białorusi we wsi Zaczernie.

17. Staegeria unicornuta, n. sp.

♂ *Fuscescente-flava, antennis fuscis articulis basalibus flavis, dorso pallide-flavo, nitido cum tribus disjunctis nigro-fuscis vittis. Scutello sordide flavo. Halteribus flavis, capitulo halterum nigro-fusco, pedibus flavis, femoribus mediis et posterioribus apice fuscis. Abdomine nigro-fusco. Hypopygio flavo* (Tab. IX, fig. 32, 33, 34). *Alis flavescentibus.*

Long. corp. 3,8 mm.; long. alar. 3,4 mm.

Głowa. Rożki zwykłéj długości, pokryte gęsto żółtemi włoskami, członki

podstawowe żółte, połowa pierwszego biczykowatego żółta, reszta członków biczykowatych brunatna. Twarz i trąbka brudnożółte, ciemię i czoło czarne pokryte żółtemi włoskami przylegającemi.

Plecy bladożółte z trzema rozdzielonemi czarnobrunatnemi paskami, z których środkowy klinowatéj formy wydłużony dochodzi jako już bledszy do brzegu przedniego pleców, boczne z przodu skrócone dochodzą do tarczki; całe plecy pokryte gęsto dosyć długiemi żółtemi włoskami; plamy barkowe bardzo duże jasnożółte. Tarczka brudnożółta; boki tułowia żółtawobrunatne; przedtułowie jasnożółte; zatułowie żółtawobrunatne. Szypułka przeźmianek żółta, główka zaś ich czarnobrunatna.

Nogi. Biodra, uda i golenie żółte, tylne uda u wierzchołków z bardzo małem czarnobrunatnem zabarwieniem; stopy i ostrogi brunatnawe.

Odwłok czarnobrunatny, gęsto pokryty żółtemi przylegającemi dość długiemi włoskami; pierwszy, drugi, trzeci, czwarty i piąty pierścienie z żółtem tylnem obrzeżeniem i żółtym bocznym brzegiem, szósty i siódmy całe czarnobrunatne; pierwszy, drugi, trzeci, czwarty i piąty pierścienie brzuszne żółte, szósty i siódmy czarnobrunatne. Zapładniacz brunatnawożółty (Tab. IX, fig. 32, 33, 34).

Skrzydła żółtawe, z żółtobrunatnemi żyłkami.

Jednego ♂ złapałem w Czerwcu na Białorusi we wsi Zaczernie.

TABELLARUM EXPLICATIO.

Tab. V.

Fig. 1. *Partes genitales intestinae masculinae Mycetoph. punctatae.*
f. appendix externa supera.
g. appendix interna *v.* adminiculum W e s t h o f f i i, unpaariges Mittelstück L o e w i i, appendix basalis simplex S c h i n e r i.
h. lamellae adminiculi.
k. vagina penis.
i. brachia adminiculi.
l. ductus ejaculatorius.
m. canalis ducti ejaculatorii.
n. vas deferens.
o. glandula accesoria.
p. testiculi.

Fig. 2. *Partes genitales intestinae femininae Mycetoph. punctatae.*
a. et *b.* lamellae, Winn.
c. vulva.
e. vagina.
d. adminiculum vaginae.
f. receptaculum seminis.
g. glandulae accesoriae.
h. uterus.
i. oviductus.
k. ovarium.

Fig. 3.
c. vulva.
d. adminiculum vaginae.

Fig. 4.
g. appendix interna *v.* adminiculum Westh.
h. lamellae adminiculi.
k. vagina penis.
l. ductus ejaculatorius.

Fig. 5.
g. appendix interna *v.* adminiculum Westh.
h. lamellae adminiculi.
k. vagina penis.
l. ductus ejaculatorius.
Fig. 6.
g. appendix interna *v.* adminiculum Westh.
h. lamellae adminiculi.
Fig. 7.
f. appendix externa supera.
Fig. 8. *Hypopygium.*
a, *a.* lamina basalis.
b, *b.* laminae terminales superae.
c, *c.* appendices intermediae *v.* forceps *v.* forcipula *v.* forceps superior.
e. appendix externa supera *v.* forceps inferior.
d, *d.* appendices externae inferae.
Fig. 9. *Mycetophila Mikii n. sp.* hypopygium ex alto.
„ 10. „ „ „ ab imo.
„ 11. „ „ forceps superior.
„ 12. „ „ „ inferior.
Fig. 13. *Mycetophila W-fuscum n. sp.* hypopygium ex alto.
„ 14. „ „ „ ab imo.
„ 15. „ „ forceps superior.
„ 16. „ „ „ inferior.

Tab. VI.

Fig. 1. *Mycetophila unicolor Stann.* hypopygium ex alto.
„ 2. „ „ „ ab imo.
„ 3. „ „ forceps superior.
„ 4. „ „ „ inferior.
„ 5. „ *russata n. sp.* hypopygium ex alto.
„ 6. „ „ „ ab imo.
„ 7. „ „ forceps superior et inferior conjunctus.
„ 8. „ *marginata Winn.* forceps inferior.
„ 9. „ „ „ superior.
„ 10. „ *punctata Mgn.* hypopygium ex alto.
„ 11. „ „ „ ab imo.
„ 12. „ „ forceps superior.
„ 13. „ „ „ inferior.
„ 14. „ *lineola Mgn.* forceps superior.
„ 15. „ „ *varietas* forcipis superioris.
„ 16. „ „ forceps inferior.
„ 17. „ *triangulata n. sp.* forceps superior.
„ 18. „ „ „ inferior.

Fig. *19.*	*Mycctophila*	*stolida Walk.*	hypopygium ex alto.
„ 20.	„	„	forceps superior.
„ 21.	„	„	„ inferior.
„ 22.	„	*nigrofusca n. sp.*	hypopygium ex alto.
„ 23.	„	„	„ ab imo.
„ 24.	„	„	forceps superior.
„ 25.	„	„	„ inferior.
„ 26.	„	*confluens n. sp.*	hypopygium ex alto.
„ 27.	„	„	„ ab imo.
„ 28.	„	„	forceps superior.
„ 29.	„	„	„ inferior.

Tab. VII.

Fig. *1.*	*Mycetophila*	*bialorussica n. sp.*	hypopygium ex alto.
„ 2.	„	„	„ ab imo.
„ 3.	„	„	forceps superior.
„ 4.	„	„	„ inferior.
„ 5.	„	*modesta Winn.*	hypopygium ex alto.
„ 6.	„	„	„ ab imo.
„ 7.	„	„	forceps superior.
„ 8.	„	„	„ inferior.
„ 9.	„	*strygata Zett.*	hypopygium ex alto.
„ 10.	„	„	„ ab imo.
„ 11.	„	„	forceps superior.
„ 12.	„	„	„ inferior.
„ 13.	„	*fuliginosa n. sp.*	hypopygium ex alto.
„ 14.	„	„	„ ab imo.
„ 15.	„	„	forceps superior.
„ 16.	„	„	„ inferior.
„ 17.	„	*mohilevensis n. sp.*	hypopygium ex alto.
„ 18.	„	„	„ ab imo.
„ 19.	„	„	forceps superior.
„ 20.	„	„	„ inferior.
„ 21.	„	*signata Mgn.*	hypopygium ex alto.
„ 22.	„	„	„ ab imo.
„ 23.	„	„	forceps superior.
„ 24.	„	„	„ inferior.
„ 25.	„	*guttata n. sp.*	hypopygium ex alto.
„ 26.	„	„	„ ab imo.
„ 27.	„	„	forceps superior.
„ 28.	„	„	„ inferior.

Tab. VIII.

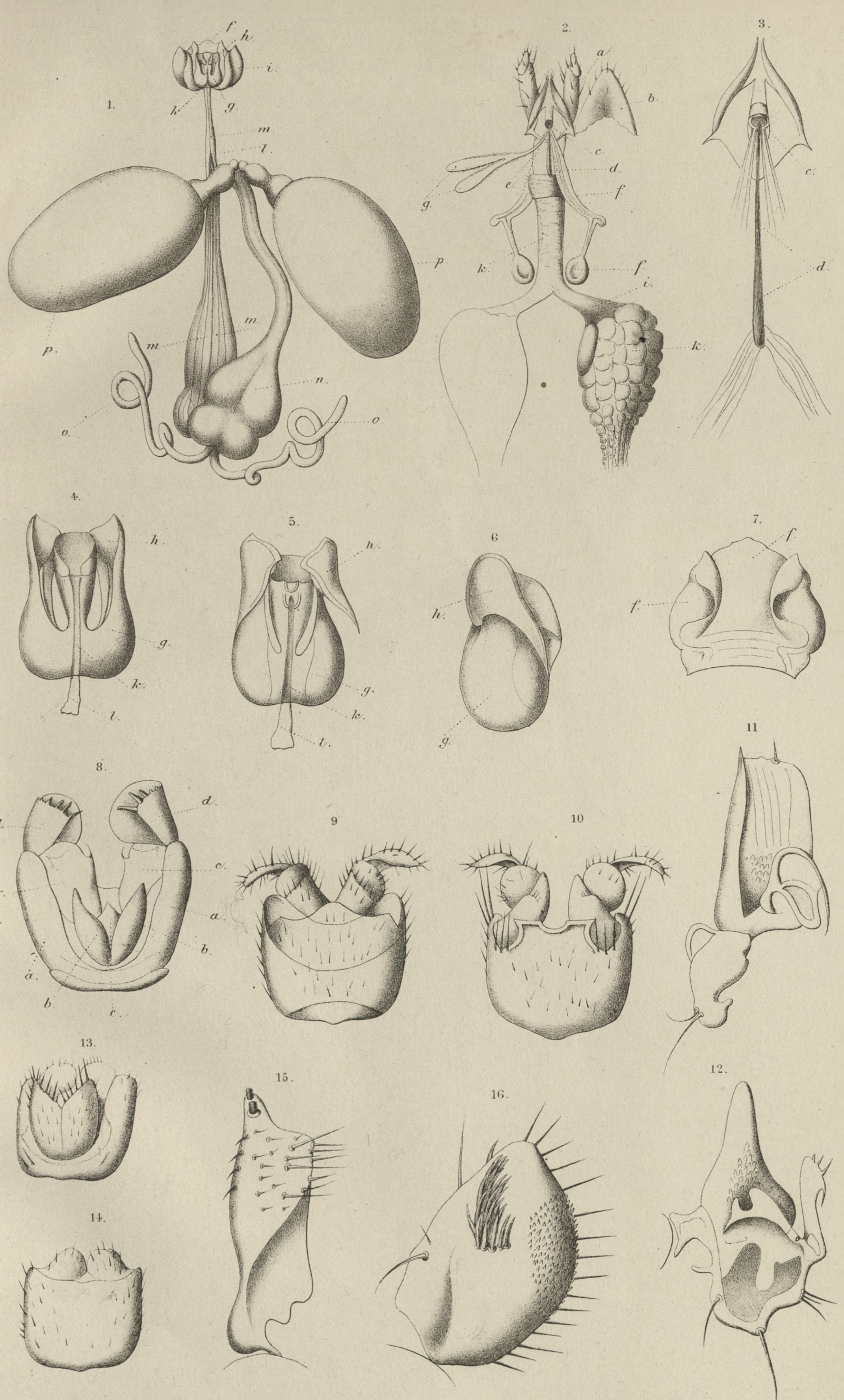
Fig. 1.	*Mycetophila sigillata n. sp.*	hypopygium ex alto.
„ 2.	„ „	„ ab imo.
„ 3.	„ „	forceps superior.
„ 4.	„ „	„ inferior.
„ 5.	*Varietas Mycetophilae sigillatae.*	hypopygium ex alto.
„ 6.	„ „ „	„ ab imo.
„ 7.	„ „ „	forceps superior.
„ 8.	„ „ „	„ inferior.
„ 9.	*Mycetophila signatoides n. sp.*	forceps inferior.
„ 10.	„ „	„ superior.
„ 11.	*Mycothera van der Wulpii n. sp.*	hypopygium ex alto.
„ 12.	„ „	„ ab imo.
„ 13.	„ „	forceps superior.
„ 14.	„ „	„ inferior.
„ 15.	*Mycetophila blanda Winn.*	hypopygium ex alto.
„ 16.	„ „ „	„ ab imo.
„ 17.	„ „ „	forceps superior.
„ 18.	„ „ „	„ inferior.
„ 19.	„ *Lubomirskii n. sp.*	hypopygium ex alto.
„ 20.	„ „	„ ab imo.
„ 21.	„ „	forceps superior.
„ 22	„ „	„ inferior.
„ 23.	„ *biusta Hgg.*	hypopygium ex alto.
„ 24.	„ „ „	„ ab imo.
„ 25.	„ „ „	forceps superior.
„ 26.	„ „ „	„ inferior.
„ 27.	„ *xanthopyga Win.*	hypopygium ex alto.
„ 28.	„ „	„ ab imo.
„ 29.	„ „	forceps superior et inferior conjunctim.
„ 30.	„ *obscura n. sp.*	hypopygium ex alto.
„ 31.	„ „	„ ab imo.
„ 32.	„ „	forceps superior.
„ 33.	„ „	„ inferior.

Tab. IX.

Fig. 1.	*Mycetophila rufescens Ztt.*	hypopygium ex alto.
„ 2.	„ „	forceps inferior.
„ 3.	„ „	„ superior.
„ 4.	„ *Osten-Sackenii n. sp.*	hypopygium ex alto.
„ 5.	„ „	„ ab imo.
„ 6.	„ „	forceps superior.
„ 7.	„ „	„ superior.
„ 8.	„ „	„ inferior.

Fig. 9. *Mycetophila tarsata Winn.* hypopygium ex alto.
„ 10. „ „ „ ab imo.
„ 11. „ „ forceps superior.
„ 12. „ „ „ inferior.
„ 13. „ *stylata n. sp.* hypopygium ex alto.
„ 14. „ „ „ ab imo.
„ 15. „ „ forceps superior.
„ 16. „ „ „ inferior.
„ 17. *Mycothera immaculata n. sp.* hypopygium ex alto.
„ 18. „ „ „ ab imo.
„ 19. „ „ forceps superior.
„ 20. „ „ „ inferior.
„ 21. „ *gibba Winn.* (Mycetophila gibba Winn.) hypopygium ex alto.
„ 22. „ „ hypopygium ab imo.
„ 23. „ „ forceps superior.
„ 24. „ „ „ inferior.
„ 25. „ *Schnablii n. sp.* hypopygium ex alto.
„ 26. „ „ „ ab imo.
„ 27. „ „ forceps superior.
„ 28. „ „ „ inferior.
„ 29. *Staegeria halterata Steger* hypopygium ex alto.
„ 30. „ „ „ ab imo.
„ 31. „ „ forceps.
„ 32. *unicornuta n. sp.* hypopygium ex alto.
„ 33. „ „ ab imo.
„ 34. „ „ forceps.

Дозволено Цензурою. Варшава 8 Ноября 1884 г. Druk J. Bergera, Elektoralna 14.

Dr. H. Dziedzicki ad nat. delin.

w Lit. W. Główczewskiego w Warszawie.

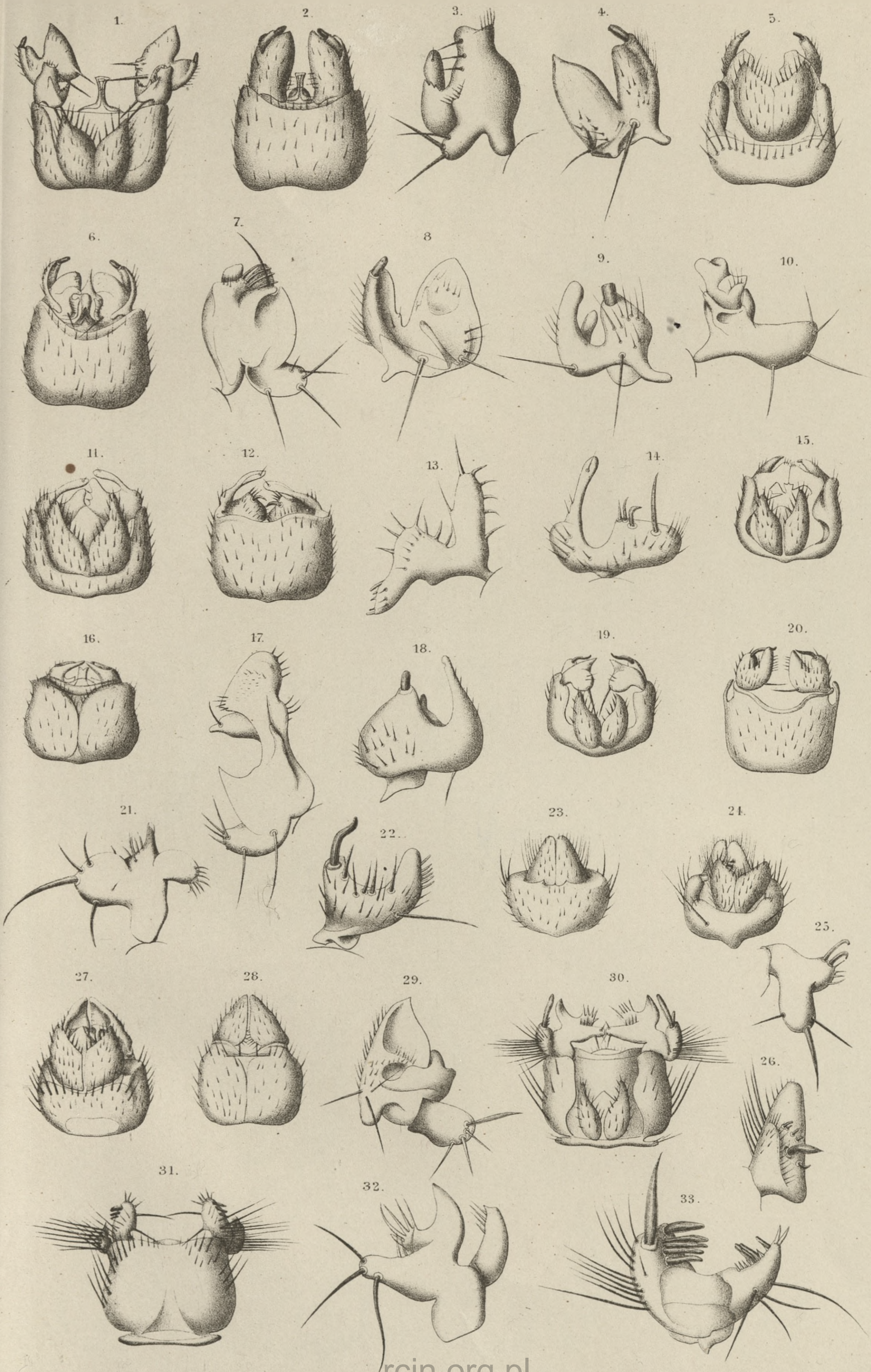
Dr. H. Dziedzicki ad nat. delin.

w Lit. W. Główczewskiego w Warszawie.

Dr H. Dziedzicki ad nat. delin.

w Lit. W. Główczewskiego w Warszawie.

Dr H. Dziedzicki od nat. delin. w Lit. W. Głowczewskiego w Warszawie

Dr H. Dziedzicki ad nat. delin. w Lit. W. Główczewskiego w Warszawie

(Odbitka z Pamiętnika Fizyjograficznego. Tom V za rok 1885).

II. PRZYCZYNEK DO FAUNY OWADÓW DWUSKRZYDŁYCH.

Rodzaje nowe: HERTWIGIA, nov. Gen.; EURYCERA, nov. Gen. i gatunki rodzajów: BOLETINA, SCIOPHILA.

Tablice: IV, V, VI, VII, VIII i IX.

przez

Dr. Henryka Dziedzickiego.

Jako materyjał do pracy niniejszéj, oprócz mego zbioru i zbioru księdza Dziekana Grzegorzka z Galicyi, posłużyły następne typy ze zbioru Winnertza (przesłane mi łaskawie przez prof. Hertwiga, z pozwoleniem wyłuszczenia zapładniaczy) z rodzaju Boletina: trivittata, basalis, dispar, sciarina; z rodzaju Sciophila: alacris, cinerascens, exigua, fasciata, flavicollis, hyalinata, inanis, incisurata, limbata, ornata, punctata, tumida.

Jak poprzednio tak i teraz przekonałem się dowodnie, że bez dokładnego mikroskopowego zbadania zapładniacza (hypopygium) niepodobna napewno oznaczać (dyjagnozować) owadów tak drobnych i tak do siebie podobnych; bowiem tak ścisły i sumienny badacz jak Winnertz, opierając się li tylko na cechach makroskopijnych popełnił liczne błędy; i tak np. dwa okazy przysłane mi i oznaczone nazwą B. basalis posiadają dwa odmienne zapładniacze, zatem są to dwa różne gatunki; pomiędzy B. sciarina również są dwa gatunki; z rodzaju Sciophila przysłane gatunki pod nazwą S. alacris Winn. i S. inanis Winn. są identyczne z S. cinerascens Winn.; S. punctata Magn. jest S. limbata Winn; dwa samce mi przysłane S. fasciata różnią się zupełnie zapładniaczem, należało więc jeden z nich nazwać inaczéj, jako przedstawiający odmienny gatunek (S. Winnertzii). W opisie rodzaju Sciophila, Winnertz podaje, że posiada on trzy oczki, tymczasem przekonałem się zapomocą mikroskopu, że rodzaj ten posiada tylko dwa oczki, ułożone w jednéj linii na środku czoła. Wszystkie odnośne preparaty zwróciłem prof. Hertwigowi, załączywszy je do zbioru Winnertza.

U niektórych okazów r. Boletina zapładniacze są nadzwyczaj do siebie podobne, a jednak mamy przed sobą dwa odmienne gatunki; w takich razach odmienny kształt przydatku wewnętrznego (Appendix interna) rzecz rozstrzygnie.

W gatunkach rodzaju Sciophila kształty zewnętrzne zapładniaczy tak na pierwszy rzut oka różnią się między sobą, że do celów dyjagnostycznych są zupełnie wystarczające i badanie oddzielne owych wyżej wspomnianych przydatków uważałem za zbyteczne.

1. Hertwigia marginata n. sp.

♂ *Fusco nigra, thoracis dorso nitido, maculis humeralibus parvis, halteribus, hypopygio, marginibus segmenti pedibusque, exceptis articulis tarsi fusco nigris, flavescentibus, calcaribus lateritiis; pleuris dilute fuscis. Alis grisescentibus. Vena mediastinalis jungitur in v. subcostalem.*

Long. corp. 3,6 mm; long. alar. 3 mm.

(Tabl. I. fig. 1—7.).

♂ Ciemnobrunatny, prawie czarny.

Głowa. Dość głęboko w tułowiu osadzona, czoło i ciemię czarne z żółtawemi małemi włoskami i czarnemi szczeciniastemi włosami; twarz w dolnéj swéj części guzowato-wystająca, cokolwiek jaśniejszego koloru, pokryta rzadkiemi czarnemi szczeciniastemi włoskami. Głaszczki czteroczłonkowe, żółte, walcowate, pierwsze dwa członki krótkie, trzeci półtora raza dłuższy od drugiego, czwarty wąski sierpowatéj formy, dwa razy dłuższy od trzeciego; trąbka żółta. Oczy podługowato-okrągłe, na wewnątrz przy różkach nieco wycięte, żółto omszone; oczki trzy, środkowe małe, w jednéj linii ułożone, boczne dosyć znacznie od brzegów oczodołu oddalone. Rożki wystające tak długie jak głowa z tułowiem razem wzięte, 2—14 członkowe; pierwszy członek podstawowy kielichowatéj formy, drugi więcéj beczułkowaty, oba żółte i z czarnemi szczecinkami na brzegu; pierwszy członek biczykowaty dwa razy tak długi jak szeroki, od nasady do połowy swéj długości żółty, reszta członków jasno-czarno-brunatna, formy walcowatéj, bardzo mało z boku ściśnięte, siedzące, pokryte bardzo gęsto krótkiemi odstającemi żółtemi włoskami.

Plecy. Krótkie, wysoko-sklepione, błyszczące, czarno-brunatne z krótkiemi żółtemi odstającemi szczecinkami, ułożonemi w trzech szeregach, z jedną parą barkowych szczecin (humeralborsten), dwiema parami pozabarkowych szczecin (posthumeralborsten) i trzema przedtarczkowemi szczecinami (prescutellarborsten). Plamy barkowe bardzo małe i niewyraźne, jasno-brunatne, nieco żółtawe. Boki tułowia ciemno-brunatne, przedplecze żółte, zaplecze krótkie, spadziste, czarno-brunatne; tarczka mała czarno-brunatna z dwiema długiemi, w górę zadartemi szczecinkami (scutellarborsten); przeźmianki żółte, z dużemi szeroko-lancetowatéj formy główkami.

Nogi. Długie, dość tęgie, biodra brudno-miodowo-żółte, u podstawy brunatnawo-żółte, u wierzchołków z brunatnemi plamkami; przednia para bioder na

brzegu przednim z długiemi, łukowato zagiętemi, odstajacemi, żółtemi szczeciniastemi włoskami, tylna para posiada takie same włoski na brzegu tylnym; krętarze wszystkich nóg brunatne, uda brudno-miodowo-żółte, tylne i średnie u wierzchołków z wysoką brunatną obrączką. Golenie wszystkich nóg brunatnawo-żółte, ku wierzchołkowi tak jak stopy brunatne; tylna i środkowa para opatrzona dwoma rzędami krótkich tęgich, czarnych, na stronie tylnéj cierni; przednie nogi najkrótsze, średnie dłuższe, tylne najdłuższe; tylne golenie dwa razy dłuższe od przednich, owłosienie nóg mierne nieodstające, żółto-brunatne. Stopy u wszystkich nóg prawie równéj długości; stopy przednich nóg półtora raza tak długie jak golenie; u podeszew oprócz uwłosienia znajdują się delikatne szczecinki. Na przednich goleniach jest po jednéj ostrodze, na średnich i tylnych po dwie, ceglasto-żółte.

Odwłok. Cienki, długi, walcowaty, nieco z boków spłaszczony, siedmioczłonkowy (z których sześć tylko widocznych, siódmy zaś tylko od dołu widzialny), czarno-brunatny, połyskujący, z uwłosieniem dość długiem, ukośnie, odstającem ciemno-brunatnem; drugi, trzeci i czwarty pierścienie grzbietowe odwłoku na przednich i tylnych swych brzegach są żółto obrzeżone, barwa żółta na bokach znacznie się rozszerza; niekiedy i piąty pierścień z takiemże obrzeżeniem lecz węższem. Zapładniacz (hypopygium) wystający, jajowatego kształtu, dosyć znacznéj wielkości, niewciągający się wewnątrz odwłoku, u podstawy miodowo-żółty, u wierzchołka brunatny; kleszczyki (forcipes) podwójne, składają się z cęgi górnéj i dolnéj. (Tab. IV fig. 4, 5, 6, 7).

Skrzydła. Jajowato-okrągłe, niewystające poza odwłok, czarniawo-szare, mikroskopijnie uwłosione, żyłki czarno-brunatne, przednie aż do żyłki łokciowéj; żyłka łokciowa, szczeblik środkowy i część podstawowa żyłki pleszkowéj grubsze od pozostałych; zgrubiały jest także główny pień żyłki tylnéj. Żyłka ramienna (costa) przedłużona poza ujście żyłki łokciowéj (v. cubitalis), prawie do wierzchołka skrzydła dochodząca; żyłka międzystojna (v. mediastinalis) wpada do żyłki podramiennéj (v. radialis), prawie w połowie jéj długości, znacznie poza gałązką nasadową żyłki łokciowéj (obere Gabelzinke d. 3-en Längsader) w $^1/_3$ części tylnéj długości komóreczki. Komóreczka (zellchen) właściwa grupie Sciophilinów, trapezokształtna, w swéj największéj długości mierzona na żyłce podramiennéj (v. subcostalis) $2^3/_4$ razy tak długa jak szeroka. Żyłka łokciowa (v. cubitalis) łagodnym łukiem przebiega do swego ujścia. Podstawa widełek żyłki pleszkowéj (v. discoidalis) leży prawie pod kątem dolnym i zewnętrznym komóreczki, główna gałązka widełek żyłki pleszkowej jest prawie pięć razy dłuższa od jéj podstawy (trzonka) i bardzo nieznacznie esowato zgięta. Żyłka tylna (v. posticalis) mocno łukowato zagięta, rozgałęzia się daleko przed ujściem szczeblika środkowego (v. transversa media), widełki same bardzo szeroko otwarte. Żyłka kuprowa (v. analis) podwójna, dość gruba, daleko po za podstawą widełek żyłki tylnéj urwana; żyłka pachowa (v. axillaris) delikatna, dosyć długa. (Tab. IV fig. 2).

Dwa ♂ złapałem w Czerwcu 1884 r. na Białorusi w lasach świerkowych we wsi Zaczernie.

Hertwigia n. g. Cechy określone w powyższym opisie gatunku są cechami rodzajowemi; dodać winienem tylko, że r. Hertwigia różni się od Te-

tragoneura długością i miejscem ujścia żyłki międzystojnéj, jako też rozwidleniem żyłki tylnéj i kierunkiem żyłki łokciowéj, od innych zaś Sciophilinów różni się tem, że żyłka międzystojna u ostatnich wpada do żyłki ramiennéj, gdy u Hertwigia takowa łączy się z żyłką podramienną; od Paratinia różni się tą samą cechą co i od innych Sciophilinów, a także budową głaszczek i cierniami na średnich i tylnych goleniach.

Eurycera flava n. sp.

♂ ♀ *Mellina, thorace nitido, sexto et septimo segmentis abdominis et posterioribus marginibus reliquorum nigrifuscis, alis flavescente griseis, magna fusca macula apice ornatis.*

Long. corp. ♂ *3,4—3,7 mm; long. alar. 3—3,3 mm.*
„ „ ♀ *3,6—4,7 mm;* „ „ *3,1—4,2 mm.*
(Tab IV. fig. 8—15.)

♂ Miodowożółty. *Głowa* w tułowiu głęboko osadzona, czoło i ciemię żółte, z przylegającemi włoskami żółtemi; na tem ostatniem jest duża plama trójkątna ciemno-brunatna, mająca za podstawę oczki. Twarz żółta, guzowato wystająca, trąbka i głaszczki jasnożółte, ostatnie wystające, zakrzywione, czteroczłonkowe; pierwsze trzy członki krótkie, pierwszy z nich trochę dłuższy formy gruszkowatéj; czwarty cienki najdłuższy, prawie tak długi jak trzy pierwsze. Oczy podługowato okrągłe, na wewnątrz przy różkach nieco wycięte, oczki trzy w jednéj ułożone linii, środkowe mniejsze. Rożki szerokie wystające, krótsze od głowy z tułowiem razem wziętych 2—14 członkowe; członki podstawowe kielichowatéj formy żółte; członki biczykowate mocno z boków spłaszczone, znacznie szersze aniżeli długie (półtora raza szersze); pierwszy członek biczykowaty najdłuższy, ostatni formy szyszkowatéj; od pierwszego do piątego żółte, dalsze ciemniejsze, końcowe zaś brunatne; pokryte mikroskopijnemi włoskami.

Plecy. Krótkie, dosyć wysoko sklepione, błyszczące, czysto miodowo-żółte, lub też z trzema rozdzielonemi paskami, z których środkowy bardzo blady dochodzi do brzegu przedniego, boczne zaś brunatne, z przodu skrócone zwężają się ku tyłowi i stopniowo ciemniejąc dochodzą do tarczki; albo też widocznemi są tylko części bocznych pasków bardzo słabo zabarwione przy podstawie tarczki; całe plecy są pokryte cienkiemi delikatnemi odstającemi żółtemi włoskami; szczeciny są delikatne i niemożebne do oznaczenia zapomocą lupy. Boki tułowia żółte lub brunatnawo żółte; zaplecze krótkie spadziste, miodowo-żółte; na środku jego jest plamka brunatna, formy wąskiego trójkąta podstawą obróconego do tarczki, wierzchołkiem zaś dochodzącego do wierzchołka zaplecza; niekiedy znów plamka owa jest tak dużą, że całe zaplecze przedstawia się w kolorze brunatnym; w innych razach jest tak małą i bladą, że zaledwie rozpoznać się daje. Tarczka mała czysto miodowo-żółta, z delikatnemi żółtemi szczecinkami na końcu; czasami znajduje się na niéj duża trójkątna plamka idąca od podstawy do wierzchołka, podstawą zwrócona do podstawy tarczki, lub też widać tylko małą brunatną plameczkę u podstawy tarczki. Przeźmianki jasnożółte, z główkami pałkowatéj formy.

Nogi. Długie, dość tęgie; biodra miodowo-żółte u wierzchołków brunatne,

przednia para na brzegu przednim z krótkiemi łukowato zgiętemi odstającemi włoskami; średnia para na brzegu przednim tylko u wierzchołka z takiemiż włoskami; tylna para z takiemiż włoskami u wierzchołka na brzegu tylnym; u wierzchołka tylnych bioder jest duża czarno-brunatna podługowato-okrągła plama; krętarze wszystkich nóg żółte, wierzchołki tylnych ud brunatne, niekiedy także i u średnich ud na dolnéj powierzchni u wierzchołków znajdują się małe brunatne plamki; u wszystkich ud na dolnéj powierzchni u wierzchołków znajdują się brunatne szczecinki. Golenie ciemniejsze, u tylnéj pary na górnéj powierzchni u podstawy brunatna plamka; wszystkie golenie opatrzone są brunatnemi cierniami, tylna para dwoma szeregami takowych na stronie tylnéj, a średnia i przednia z jednym szeregiem na stronie tylnéj i jednym szeregiem na stronie przedniéj; przednie nogi najkrótsze, środkowe dłuższe, tylne najdłuższe; tylne golenie prawie dwa razy tak długie jak przednie; stopy przednich nóg prawie dwa razy tak długie jak golenie, stopy wszystkich nóg są brunatne i równéj długości; u podeszew oprócz uwłosienia znajdują się delikatne szczecinki. Na przednich goleniach jest po jednéj ostrodze, na tylnych i średnich po dwie żółto-brunatne.

Odwłok. Długi, cienki, walcowaty, ku wierzchołkowi rozszerzony, nieco z góry spłaszczony, siedmioczłonkowy, połyskujący, z krótkiem odstającem brunatnożółtem uwłosieniem; pierwszy i drugi pierścień grzbietowy żółty, z trójkątną plamą czarno-brunatną, któréj podstawą jest brzeg tylny pierścienia; trzeci, czwarty i piąty żółte, z trójkątnemi czarnobrunatnemi, dość szerokiemi obrzeżeniami tylnego brzegu; lub też czwarty i piąty z brunatnem linijnem obrzeżeniem w kształcie obrączki; szósty i siódmy cały czarnobrunatny; brzeg tylny siódmego pierścienia pokryty jest gęsto dość długiemi biało-żółtemi włoskami. Zapładniacz żółty, niewystający, do połowy schowany w odwłoku, posiada typ zapładniacza Sciophilinów (u niektórych dolna powierzchnia l a m i n a e b a s a l i s w górnéj połowie tylko zakryta) i opatrzony jedną parą cęgów. (Tab. IV fig. 11, 12, 13, 14).

Skrzydła. Jajowato-okrągłe, poza odwłok wystające, żółtawo-szare, mikroskopijnie uwłosione; żyłki brunatne, przednie brunatne aż do żyłki łokciowéj; ta ostatnia, szczeblik środkowy i część podstawowa żyłki pleszkowéj grubsze od pozostałych. Żyłka ramienna przedłużona poza ujście żyłki łokciowéj kończy się dość daleko przed wierzchołkiem skrzydła; żyłka międzystojna wpada do brzegu przedniego prawie w połowie żyłki ramiennéj, daleko po za gałązką nasadową żyłki łokciowéj (obere Gabelzinke der 3-en Längsader Mk.); mały szczeblik łączący żyłkę międzystojną z żyłką podramienną znajduje się na wewnątrz środka komórki nasadowéj przedniéj, przed gałązką nasadową żyłki łokciowéj; żyłka łokciowa przebiega, łagodnie esowato zgięta, do ujścia; podstawa widełek żyłki pleszkowéj długa; górna gałązka widełek żyłki pleszkowéj dwa razy tak długa jak jéj podstawa i lekko łukowato zagięta; żyłka tylna mocno łukowato zagięta, rozgałęzia się przed ujściem szczeblika środkowego; widełki same bardzo szeroko otwarte, żyłka kuprowa podwójna, wyraźna, poza podstawą widełek (t. j. zdala poza środkiem komórki tylnéj) żyłki pleszkowéj urwana; żyłka pachowa delikatna, dość długa. U wierzchołka skrzydła jest duża plama brunatna, która wypełnia wierzchołek komórki brzeżnéj, wierzchołek komórki łokciowéj i część wierzchołka komórki tylnéj pierwszéj do ujścia żyłki ramiennéj, skąd blednąc wypełnia resztę

wierzchołka komórki tylnéj pierwszéj, a następnie jeszcze bardziéj blednąc i zwężając się stanowi naleciałość brzegów wierzchołkowych pozostałych komórek (Tab. IV. fig. 9).

♀ Samica różni się od samca tem, że jest jaśniéj zabarwiona i siódmy pierścień odwłoku jest u niéj wąski, niekiedy mało widoczny, zawsze bladożółty; lamellae brunatnawo-żółte. (T. IV fig 15).

Złapałem 31 ♂ i 4 ♀ na Białorusi w gubernii Mohilewskiéj i na Litwie w gubernii Mińskiéj.

Eurycera n. g. Z pozoru podobny do Boletina, lecz różni się od niéj budową rożków, miejscem ujścia żyłki międzystojnéj, wielkością komórki tylnéj czwartéj, miejscem rozwidlenia się żyłki tylnéj, długością i tęgością żyłki kuprowéj, formą odwłoku, ilością pierścieni składających go [1]), budową zapładniacza oraz wsuwalnością tego organu do odwłoku; od Glaphyroptera między innemi, żyłką ramienną, która u téj ostatniéj nie przechodzi poza żyłkę łokciową; od Anaclinia różni się całym swym wyglądem, użyłkowaniem skrzydeł, a głównie budową zapładniacza.

1. Paratinia difficilis n. sp.

♂ *Nigro-fusca, dorso nigro, maculis humeralibus parvis, rufescente-luteis, secundo articulo basali apice et primo flagelli antennarum rufescente-luteis; coxis femoribusque fuscescente-luteis, trochanteribus fuscis, tibiis pallide fuscis, tarsis nigro-fuscis; halteribus flavis; alis grisescente-vitrinis; abdomine nigro-fusco, hypopygio flavo fusco.*

Long. corp. 4,4 mm; long. alar. 4,5 mm.

(Tab. IV. fig. 16, 17, 18, 19, 20, 21.)

Głowa. Różki blisko dwa razy tak długie jak głowa z tułowiem razem wzięte; pierwszy członek podstawowy czarno-brunatny, drugi takiejże barwy lecz u wierzchołka czerwonawo żółty i prawie ośm razy tak długi jak szeroki, reszta członków biczykowatych czarno-brunatna; twarz, trąbka i głaszczki czarno-brunatne; pierwszy i trzeci członek głaszczków równéj długości, drugi najkrótszy, czwarty prawie tak długi jak trzy pierwsze (T. IV fig. 16); ciemię i czoło czarno-brunatne; na ostatniem znajdują się trzy oczki w jednéj ułożone linii, a mianowicie dwa większe przy brzegach obcczów, trzecie małe w środku.

Plecy. Błyszczące, prawie czarne, pokryte dwoma szeregami delikatnych szczecinek mieniących się żółtawo; plamy barkowe bardzo małe, czerwono-żółte, boki tułowia czarno-brunatne; tchawka pierwsza żółta; zaplecze i tarczka czarno-brunatne, ta ostatnia z czarnemi szczecinkami na brzegu, przeźmianki żółte.

---

[1]) Winnertz podaje, że u Boletina i prawie u wszystkich rodzajów, u których zapładniacz nie wsuwa się wewnątrz odwłoku, jest siedm pierścieni w odwłoku; ja zaś sprawdziłem, że takowych jest tylko sześć, a przytoczony przez niego siódmy, jest to właściwie już zapładniacz (hypopygium) ze wszystkiemi swojemi składowemi częściami.

Nogi. Biodra i uda brunatnawo-żółte, krętarze brunatne, golenie jasnobrunatne, stopy czarno-brunatne; golenie wszystkich nóg opatrzone delikatnemi cierniami czarnobrunatnemi; ostrogi czarno-brunatne.

Odwłok. Czarno-brunatny, połyskujący, gęsto pokryty włoskami czarnobrunatnemi; zapładniacz żółtawo-brunatny. (T. IV fig. 17, 18, 19, 20, 21).

Skrzydła. Szarawo-szkliste, mikroskopijnie uwłosione; żyłka międzystojna wpada do ramiennéj zaraz za podstawą komóreczki; szczeblik łączący żyłkę międzystojną z żyłką podramienną wpada do tejże zdala przed komóreczką; ta ostatnia jest sześć razy tak długa jak szeroka; trzon widełek żyłki pleszkowéj jest przeszło dwa razy krótszy od dolnéj gałęzi widełek żyłki pleszkowéj; podstawa komórki tylnéj czwartéj leży dość daleko za podstawą trzonu widełek żyłki pleszkowéj; żyłka kuprowa przed połową komórki tylnéj czwartéj urwana.

Dwu ♂ złapałem w Czerwcu we wsi Zaczernie na Białorusi.

1. Boletina Winnertzii n. sp.

♂ *Boletinae basali simillima, differt hypopygio.*
(*Tab. V. fig.* 2, 3, 4, 5.)
= *Boletina basalis Winn.*

Podobna do B. basalis, różni się tylko bardzo nieznacznie pewnemi cechami zewnętrznemi, głównie zaś kształtem zapładniacza (T. V fig. 2, 3, 4, 5). Zewnętrzne różnice są: pierwszy członek biczykowaty jest wyraźnie jaśniejszego brunatnego koloru; u typu w zbiorze Winnertza tylna i średnia para bioder brunatna, u moich zaś egzemplarzy biodra owe są barwy żółtéj; podstawa widełek żyłki tylnéj znajduje się przed podstawą widełek żyłki pleszkowéj bliżéj nasady skrzydła, zaś u Boletina basalis podstawy owych widełek są pod sobą prawie na jednéj pionowéj linii; posiadam jednak jeden okaz w mym zbiorze, gdzie i ta różnica nie jest bardzo wyraźną.

W zbiorze Winnertza dwa te osobniki oznaczone były jako Boletina basalis; ponieważ jednak różnią się widocznie zapładniaczem, uważam je za dwa oddzielne gatunki.

Posiadam w mym zbiorze cztery ♂ okazy, które złowiłem na Białorusi w Czerwcu.

Uw. Zapładniacz w rodzinie Boletina wystaje zawsze na zewnątrz odwłoku i nie może być wciągnięty do środka takowego; części jego składowe są: lamina basalis w kształcie pudełka ze wszystkich prawie stron zamkniętego (t. j. z boków, z tyłu i z dołu), u góry zaś otwartego; w środku pomieszczonym jest appendix interna v. adminiculum Westhof, do brzegu zaś górnego przytwierdzone są kleszczyki składające się z jednéj tylko pary cęgów.

2. Boletina nigrofusca n. sp.

♂ *Nigro-fusca, halteribus, coxis et femoribus pallide flavis, tibiis fusco-luteis, calcaribus flavis; segmentis abdominis flavescente fuscis cum fusciore po-*

steriori margine, duobus reliquiis nigrofuscis; alis grisescente vitrinis; hypopygio nigro-fusco.

(*Tab. V. fig. 14, 15, 16, 17*).

Long. corp. 3,5 mm; long. alar. 3,5 mm.

Głowa. Różki przeszło dwa razy tak długie jak głowa wraz z tułowiem; członki podstawowe czarno-brunatne; członki biczykowate brunatne, pokryte gęsto żółtemi włoskami. Twarz, trąbka, ciemię i czoło czarno-brunatne, to ostatnie pokryte rzadkiemi żółtemi włoskami; głaszczki ciemno-brunatne.

Plecy. Czarno-brunatne, słabo połyskujące, pokryte odstającemi dość długiemi żółtemi włoskami; boki tułowia brunatne, zaplecze czarno-brunatne; tarczka czarnobrunatna, z długiemi szczecinkami żółtemi na brzegu, przeźmianki żółte.

Nogi. Biodra i uda bladożółte, golenie brunatnawo-żółte, stopy brunatne, ostrogi żółte; wszystkie golenie z brunatnemi małemi cierniami.

Odwłok. Słabo połyskujący, pokryty żółtemi dosyć długiemi włoskami; pierwszy, drugi trzeci i czwarty pierścienie żółtawo-brunatne z wąskiem ciemniejszem obrzeżeniem; piąty i szósty ciemno-brunatne; albo też wszystkie pierścienie są czarnobrunatne; pierścienie brzuszne tak samo zabarwione. Zapładniacz wystający, czarnobrunatny. (T. V fig. 14, 15, 16, 17).

Skrzydła. Szarawo-szkliste; trzonek widełek żyłki pleszkowéj jest dosyć długi, gałązka nasadowa żyłki łokciowéj wypada prawie w środku trzonka widełek żyłki pleszkowéj; reszta użyłkowania jak u gatunku poprzedzającego.

Uw. Gatunek ten tak jest podobnym do typu Winnertza Bol. sciarina odmiany *a* [1]), że trudno je rozróżnić; jedynie tylko formą zapładniacza wyraźnie się różnią.

W zbiorze mym posiadam 21 ♂ egzemp. łapanych w Czerwcu na Białorusi we wsi Zaczernie.

3. Boletina dispecta n. sp.

♂ *Nigro-fusca, antennis fuscis, secundo articulo basali in superiore parte et primo flagelli flavis, coxis femoribusque flavis, halteribus sordide flavis, 1º, 2º, 3º segmentis abdominis nigro-fuscis, flavis maculis latere ornatis, 5º, 6º nigro-fuscis; alis grisescente-vitrinis; hypopygio nigro-fusco* (*Tab. V fig. 18, 19, 20. Tab. VI. fig. 1.*)

Long. corp. 3,3 mm, long. alar. 3,4—3,6 mm.

Głowa. Różki wystające, długością wyrównywające głowie wraz z tułowiem, pierwszy członek nasadowy czarnobrunatny, drugi u brzegu górnego, a niekiedy górna połowa żółte; pierwszy członek biczykowaty żółty lub też u nasady żółty, drugi członek w połowie dolnéj żółty lub też cały brunatny; reszta członków

---

1) Otrzymałem do obejrzenia z typów Winnertza Bol. sciarina tylko dwie odmian *a* i *d*; dla tego odmianę *a* uważam jako typowy egzemplarz Bol. sciarinae Winn., odmianę zaś *d* posiadającą odmienny zapładniacz i krótsze różki, uważam za nowy gatunek (B. gripha).

biczykowatych czarno-brunatna, pokryta gęsto krótkiemi odstającemi bladożółtemi włoskami. Twarz, trąbka, czoło i ciemię czarno-brunatne, to ostatnie pokryte włoskami bladożółtemi; głaszczki brudnożółte.

Plecy. Czarno-brunatne, połyskujące, pokryte dość długiemi odstającemi włoskami blado-żółtemi; boki tułowia brunatne, tarczka brunatna z długiemi na brzegu szczecinami, zaplecze brunatne lub czarno-brunatne; przeźmianki brudnożółte.

Nogi. Biodra i uda żółte, golenie brunatnawo-żółte, krętarze brunatne, golenie wszystkich nóg opatrzone cierniami, ostrogi brudnożółte, stopy brunatne.

Odwłok. Połyskujący, gęsto blado-żółtemi włoskami pokryty; pierwszy pierścień czarno-brunatny, drugi, trzeci i czwarty brunatne lub czarno-brunatne, z bocznemi żółtemi plamami umieszczonemi po bokach w kącie tylnym każdego pierścienia; piąty i szósty pierścienie czarno-brunatne; brzuszne tak samo ubarwione. Zapładniacz czarno-brunatny.

Skrzydła. Szarawo-szkliste z brunatnemi żyłkami; żyłka ramienna znacznie przechodzi poza ujście żyłki łokciowéj, lecz do wierzchołka skrzydła nie dochodzi; żyłka międzystojna wpada do żyłki ramiennéj niedaleko poza ujściem gałązki nasadowéj żyłki łokciowéj; podstawa komórki tylnéj czwartéj leży mniéj lub więcéj przed podstawą komórki tylnéj drugiéj; żyłka kuprowa kończy się przed połową komórki tylnéj czwartéj.

Posiadam 13 ♂ okazów, łowionych w Czerwcu i w Lipcu na Białorusi we wsi Zaczernie.

4. Boletina gripha n. sp.

♂ *Boletinae sciarinae similis, differt hypopygio et longitudine antennarum.* (*Tab. VI fig.* 2, 3, 4, 5).

Long. corp. 3 *mm*; *long. allar.* 3,3 *mm.*

= *Boletina sciarina var. d. Winn.*

Podobna do B. sciarina, różni się tylko długością rożków, które są nieco dłuższe od głowy z tułowiem razem uważanych, nieznacznemi zmianami w ubarwieniu bioder i ud (wszystkie biodra są u podstawy brunatne, przednie uda na brzegu dolnym z brunatną linijką), lecz głównie odróżnia się kształtem zapładniacza. W zbiorze Winnertza oznaczona przez niego własnoręcznie jako B. sciarina, odmiana *d.*

Posiadam 3 okazy ♂ złapane w Ciechocinku w Lipcu, na Kujawach we wsi Strzygi w Maju i na Białorusi we wsi Zaczernie.

5. Boletina silvatica n. sp.

♂ *Nigro-fusca, primo articulo flagelli flavo s. fuscescente-flavo, coxis, femoribus et halteribus flavis, primis quatuor segmentis abdominis pallide fus-*

cis; alis grisescente-vitrinis; hypopygio nigro-fusco. (*Tab. VI fig.* 6, 7, 8, 9).

Long. corp. 2,6 *mm; long. alar.* 3,2 *m.*

Głowa. Różki tak długie jak głowa z tułowiem; dwa członki podstawowe czarno-brunatne, pierwszy członek biczykowaty żółty lub brudnożółty; reszta członków brunatna, gęsto pokryta krótkiemi białemi włoskami; twarz, trąbka, ciemię i czoło czarno-brunatne; ostatnie pokryte włoskami odstającemi biało-żółtemi głaszczki żółtawo-brunatne.

Plecy. Czarno-brunatne, słabo połyskujące, pokryte gęsto długiemi żółtemi włoskami; tarczka brunatna z długiemi na brzegu szczecinkami; boki tułowi; ciemno-brunatne, zaplecze ciemno-brunatne, przeźmianki żółte.

Nogi. Biodra i uda żółte, golenie brunatnawe, tylne i średnie opatrzone delikatnemi cierniami; krętarze brunatne, uda średnie i tylne na brzegu dolnym z żółtemi delikatnemi dość długiemi włoskami; przednia para ud na dolnym brzegu z czarno-brunatną linijką; stopy brunatne, ostrogi brunatnawo-żółte.

Odwłok. Pierwszy, drugi, trzeci i czwarty ciemno lub jasnobrunatne z tylnemi ciemniejszéj barwy obrzeżeniami; piąty i szósty czarnobrunatne. Pierścienie brzuszne tak samo zabarwione. Zapładniacz czarno-brunatny.

Skrzydła. Szarawo-szkliste, żyłka ramienna przechodzi znacznie poza ujście żyłki łokciowéj, lecz nie dochodzi do wierzchołka skrzydła; gałązka nasadowa żyłki łokciowéj znajduje się prawie ponad środkiem gałązki widełek żyłki pleszkowéj; podstawa widełek żyłki tylnéj leży mniéj lub więcéj przed podstawą widełek żyłki pleszkowéj; żyłka kuprowa w połowie komórki tylnéj czwartéj urwana.

Trzy okazy ♂ znalazłem na Białorusi w Czerwcu we wsi Zaczernie.

6. Boletina Grzegorzekii n. sp.

♂ *Nigro-fusca, secundo articulo basali antennis apice et primo flagelli bas flavis; coxis, femoribus et halteribus flavis, tibiis flavo-fuscis, alis grisescente-vitrinis; hypopygium Tab. VI fig.* 10, 11, 12, 13.

Long. corp. 4,2 *mm; long. alar.* 4,4 *mm.*

Głowa. Różki tak długie jak głowa z tułowiem razem wzięte, gęsto pokryte białawo mieniącemi się włoskami; pierwszy członek podstawowy czarno-brunatny, u podstawy żółty, reszta członków biczykowatych czarno-brunatna. Twarz, czoło i ciemię czarno-brunatne, to ostatnie pokryte odstającemi włoskami żółtawo się mieniącemi; trąbka i głaszczki żółtawo-brunatne.

Plecy. Czarno-brunatne, połyskujące, pokryte włoskami żółtemi; tarczka czarno-brunatna z dłuższemi na brzegu szczecinami; boki tułowia brunatne, tchawka pierwsza żółto ubarwiona, zaplecze ciemno-brunatne lub żółtawo-brunatne z czarno-brunatną dużą okrągłą plamą zajmującą wierzchołek zaplecza; przeźmianki brudno-żółte.

Nogi. Biodra i uda żółte, golenie żółtawo-brunatne, krętarze brunatne; wierzchołki ud tylnych i średnich na bardzo małéj przestrzeni brunatne; średnie

i tylne golenie z dwoma szeregami delikatnych cierni na brzegu tylnym i jednym szeregiem na brzegu przednim; stopy wszystkich nóg czarno-brunatne, ostrogi brunatne.

Odwłok. Czarno-brunatny, połyskujący, gęsto pokryty dość długiemi odstającemi biało-żółtemi włoskami, zapładniacz T. VI fig. 10, 11, 12, 13.

Skrzydła. Szarawo-szkliste, żyłka ramienna bardzo mało wychodzi poza ujście żyłki łokciowéj; gałązka nasadowa żyłki łokciowéj znajduje się prawie nad podstawą widełek żyłki pleszkowéj lub téż nad połową gałązki widełek żyłki pleszkowéj; podstawa komórki tylnéj czwartéj leży znacznie przed podstawą komórki tylnéj drugiéj, żyłka kuprowa dość tęga, kończy się około połowy komórki tylnéj czwartéj.

Jednego ♂ złapałem we wsi Zaczernie w Czerwcu, drugi zaś pochodził ze zbioru mego przyjaciela ks. Dziekana Grzegorzka, który jeden tylko okaz złowił w Galicyi, w miejscowości Kopaliny.

7. Boletina nigricans n. sp.

♂ *Nigro-fusca, coxis et femoribus flavis, tibiis fuscescente-flavis, halteribus flavis; 1⁰, 2⁰, 3⁰, 4⁰ et 5⁰ segmentis abdominis flavescente fuscis, posteriori margine nigrofusco, 6⁰ interdum 5⁰ et 6⁰ segmentis nigro-fuscis; alis grisescente-vitrinis; hypopygio nigro fusco. (Tab. VI fig. 14, 15, 16, 17). Long. corp. 3 mm, long. alar. 3,3 mm.*

Głowa. Różki tak długie jak głowa z tułowiem, członki podstawowe i biczykowate czarno-brunatne, ostatnie gęsto pokryte białawo mieniącemi się włoskami. Twarz, trąbka, czoło i ciemię czarno-brunatne, ostatnie pokryte odstającemi biało-żółtemi włoskami; głaszczki ciemno-brunatne.

Plecy. Czarno-brunatne, matowe, pokryte włoskami i szczecinkami żółtemi; boki tułowia, zaplecze i tarczka czarno-brunatne, ostatnia z czarnemi szczecinkami na brzegu; przeźmianki blado-żółte.

Nogi. Biodra i uda żółte, krętarze brunatne, golenie brunatno-żółte z brunatnemi wierzchołkami; tylne i średnie golenie opatrzone dwoma szeregami cierni na brzegu tylnym i kilkoma cierniami na brzegu przednim, stopy czarnobrunatne, ostrogi brunatno-żółtawe.

Odwłok. Brunatny, połyskujący, pokryty gęsto włoskami białożółtemi; pierwszy, drugi, trzeci, czwarty i piąty pierścienie żółtawo-brunatne; lub też pierwszy czarnobrunatny, drugi, trzeci i czwarty żółtawo-brunatne, z tylnem wąskiem czarno-brunatnem obrzeżeniem, piąty i szósty lub też tylko szósty czarnobrunatne; zapładniacz czarnobrunatny.

Skrzydła. Szarawo-szkliste, żyłka ramienna wychodzi daleko poza ujście żyłki łokciowéj, dochodząc prawie do wierzchołka skrzydła; gałązka nasadowa żyłki łokciowéj leży prawie nad środkiem szypułki żyłki pleszkowéj, podstawa widełek żyłki tylnéj leży dość daleko przed podstawą widełek żyłki pleszkowéj; żyłka kuprowa w połowie komórki tylnéj czwartéj urwana.

21 ♂ złapałem w Czerwcu we wsi Zaczernie.

8. Sciophila Wrześniowskii n. sp.

♂ *Flava, articulis basalibus et primo flagelli antennarum flavis, vittis dorso luteo nigrofuscsis quinque, lateribus thoracis flavis cum maculis fuscis; scutello mellino, segmentis 1 — 5 abdominis rufescente luteis cum margine posteriori nigro-fusco instar trianguli, 6,7 nigrofuscis, femoribus et coxis flavis, halteribus flavis, alis vitrinis; hypopygio luteo-fusco.* (*Tab. VII fig. 1, 2*).

Long. corp. 4,8 mm; long. alar. 4,9 mm.

,, tibiar ant. 1,8 mm; long metatar antic. 1,4 mm.

(*Sectio I. B. Winn.*). Golenie przednie dłuższe od przednich śródstopi.

Głowa. Różki tęgie, tak długie jak głowa z tułowiem, członki podstawowe czerwonożółte, pierwszy członek biczykowaty takiejże barwy i prawie dwa razy tak długi jak szeroki, drugi członek brunatno-żółty, reszta czarno-brunatna; twarz, czoło i ciemię ciemno-brunatne, to ostatnie pokryte rzadkiemi, krótkiemi i przylegającemi żółtawo-mieniącemi się włoskami, głaszczki brunatnawo-żółte. Oczki dwa na czole obok siebie w jednej ułożone linii [1]).

Plecy. Żółte, błyszczące, z trzema brunatnemi paskami, środkowy klinowatéj formy, w pośrodku żółtą linijką podłużną rozdzielony, dochodzi do przedniego brzegu pleców; boczne z przodu skrócone, dochodzą do tarczki; oprócz tych pasków po bokach nad nasadą skrzydeł idą dwa lekko esowato zgięte paski, dochodzące z przodu do przedniego kąta dołka skrzydłowego (alargrube) i zaginając się idą do tarczki; plecy całe pokryte delikatnemi odstającemi żółtemi włoskami, po bokach zaś są dłuższe szczeciny czarno-brunatne; przedplecze żółte, wierzchołki śródbocza (Mesopleura), piersiobocza czyli biodrobocza przedniego (Sternopleura) i biodrobocza tylnego (Hypopleura) czarno-brunatne, reszta boków gliniasto-żółta. Tarczka miodowo-żółta; zaplecze miodowo-żółte z czarno-brunatną plamą w półksieżyc wyciętą i zajmującą cały jego wierzchołek, przeźmianki żółte.

Nogi. Biodra i uda żółte, krętarze brunatnawo-żółte z czarno-brunatnemi plamami na dolnéj powierzchni, golenie brunatnawo-żółte, tylne i średnie opatrzone dwoma rzędami delikatnych cierni na brzegu tylnym i jednym rzędem na brzegu przednim; przednie golenie mają jeden rząd delikatnych cierni na brzegu przednim; golenie przednie dłuższe są od przednich śródstopi, stopy zaś wszystkich nóg brunatne i dłuższe od goleni; cierni biodrowych brak, ostrogi czarno-brunatne.

Odwłok. Pałkowatéj formy, połyskujący, pokryty gęsto dość długiemi, odstającemi brunatnemi żółtawo-mieniącemi się włoskami. Pierwszy pierścień czarno-brunatny, u brzegu przedniego cokolwiek brunatnawo-żółty; drugi, trzeci,

---

[1]) Tak jak u wszystkich innych gatunków rodzaju Sciophila; Winnertz zaś podaje mylnie w rodzaju tym trzy oczki.

czwarty i piąty czerwonawo-żółte, z szerokiem ciemno-brunatnem trójkątnem obrzeżeniem brzegu tylnego, zajmującem połowę pierścieni; szósty i siódmy pierścienie czarno-brunatne; pierwszy, drugi, trzeci i czwarty pierścienie brzuszne żółte, z brunatnemi plamami przy brzegu tylnym; piąty, szósty i siódmy tak jak grzbietowe ubarwione; zapładniacz brunatno-żółty schowany w odwłoku.

Skrzydła. Brunatnawo-naleciale, żyłka międzystojna wpada do żyłki ramiennej nad końcem komóreczki; szczeblik łączący tę żyłkę z żyłką podramienną wpada do téj żyłki w połowie komóreczki; komóreczka jest dwa razy tak długa jak szeroka. Trzon widełek żyłki pleszkowéj jest dwa razy krótszy od gałązki górnéj tejże żyłki, podstawa komórki tylnéj czwartéj leży niedaleko przed podstawą trzonu żyłki pleszkowéj; żyłka kuprowa kończy się w połowie komórki tylnéj czwartéj.

Jednego ♂ złapałem w Lipcu we wsi Zaczernie na Białorusi. Nazwałem go na cześć Szanownego Professora zoologii uniwersytetu Warszawskiego Augusta Wrześniowskiego.

9. Sciophila parva n. sp.

♂ *Flava, articulis basalibus et primo flagelli antennarum flavis, dorso cum tribus latis nigro-fuscis vittis fere conjunctis, lateribus thoracis flavis cum nigro-fuscis duabus maculis; scutello sordide-flavo, halteribus flavis, coxis femoribus et trochanteribus mellinis; 1, 6, 7, segmento nigro-fusco, 2, 3, 4, 5 nigro-fusco, margine posteriori instar trianguli flavo; hypopygio fusco-flavo,* (*Tab. VIII fig. 3, 4*) *alis grisescente-vitrinis.*

Long. corp. 3, 2 mm; long. alar. 3,4 mm.

„ tib. ant. 1,1 mm; „ metat. ant. 0,6 mm.

(*Sectio III B. Winn.*)

Głowa. Różki nieco dłuższe niż głowa z tułowiem, członki podstawowe i pierwszy biczykowaty brunatnawo-żółte, reszta tych członków ciemniejąc staje się czarno-brunatną; twarz i trąbka brunatnawo-żółte, czoło i ciemię brunatne, pokryte włoskami szarawo-mieniącemi się; głaszczki brunatnawo-żółte.

Plecy. Połyskujące, żółte, pokryte brunatnemi włoskami, z trzema czarno-brunatnemi rozdzielonemi paskami, środkowy pasek rozdzielony żółtą linijką dochodzi do brzegu przedniego pleców, boczne skrócone, zlewając się z sobą dochodzą do tarczki, są one tak szerokie że plecy przedstawiają się jakoby były czarno-brunatne i przedzielone trzema żółtemi linijkami przecinającemi się przy tarczce. Boki tułowia żółte, z dwiema czarno-brunatnemi plamami; zaplecze brunatnawo-żółte, tarczka brudno-żółta; przeźmianki białawo-żółte.

Nogi. Biodra, uda i krętarze miodowożółte, golenie brunatnawo-żółte, tęgie, pałąkowato-wygięte, stopy brunatne, golenie nóg przednich dłuższe od śródstopia, stopa blisko trzy razy dłuższa od goleni; u nóg średnich i tylnych stopy są dłuższe lecz nie w takim stosunku; golenie średnie i tylne zaopatrzone są dwoma rzędami delikatnych cierni; przednie prawie nagie, kolców biodrowych niema, ostrogi brunatnawo-żółte.

Odwłok. Pałkowatéj formy, brunatny, słabo połyskujący, pokryty brunatnemi włoskami, pierwszy pierścień brunatny, drugi, trzeci, czwarty i piąty z trójkątnem żółtem tylnem obrzeżeniem, szósty i siódmy cały ciemnobrunatny; pierścienie brzuszne żółte; zapładniacz brunatnawo-żółty, schowany.

Skrzydła. Szarawo-szkliste, żyłka międzystojna wpada do żyłki ramiennéj ponad przednią połową komóreczki, szczeblik łączący żyłkę międzystojną z żyłką podramienną wpada do tylnéj połowy komóreczki; ta ostatnia jest blisko trzy razy dłuższa niż szeroka; trzonek widełek żyłki pleszkowéj jest krótszy od gałązki dolnéj tejże żyłki, podstawa komórki czwartéj tylnéj leży za podstawą trzonu widełek żyłki pleszkowéj; żyłka kuprowa w połowie komórki czwartéj urwana.

Jednego tylko ♂ złapałem na Białorusi w miejscowości zwanéj Wiszniak.

10. Sciophila nitida n. sp.

♂ *Flava, articulis basalibus antennarum et dimidio articulo primo flagelli flavis, dorso flavo cum tribus nigro-fuscis vittis, lateribus thoracis flavis cum duabus fuscis maculis; scutello et halteribus flavis; coxis, femoribus et trochanteribus flavis; primo segmento abdominis flavo cum fusca macula, reliqua parte nigro-fusca cum margine posteriori flavo; hypopygio flavo (Tab. VII fig. 5, 6); alis grisescente-vitrinis.*

Long. corp. 5,1 mm; long. alar. 5,5 mm.
„ tib. ant. 2 mm; „ met. ant. 2 mm.
(Sectio II A. Winn.)

Głowa. Różki nieco dłuższe niż głowa z tułowiem, członki podstawowe i połowa dolna członka biczykowatego pierwszego żółte, reszta członków biczykowatych ciemniejąc staje się czarno-brunatną; pierwszy członek biczykowaty dwa razy tak długi jak szeroki. Twarz, trąbka i głaszczki brunatnawo-żółte, ryjek brunatny; czoło i ciemię czarno-brunatne, to ostatnie szaro-mieniące się.

Plecy. Żółte, połyskujące, z trzema paskami czarno-brunatnemi, średni klinowatéj formy, dochodzący do przedniego brzegu pleców, rozdzielony jest żółtym podłużnym paskiem w całéj swéj długości na dwie części, boczne z przodu skrócone dochodzą do tarczki; plecy całe pokryte są włoskami i szczecinkami czarno-brunatnemi; boki tułowia żółte z dwiema plamami przy podstawie średnich i tylnych bioder; tarczka żółta uszczeciniona na brzegu; zaplecze żółte z brunatnawym wierzchołkiem; przeźmianki białawo-żółte.

Nogi. Biodra, uda i krętarze żółte, ostatnie na dolnéj powierzchni z czarno-brunatnemi kropkami; golenie brunatne, opatrzone delikatnemi cierniami; u przednich nóg golenie są równéj długości z śródstopiem; stopy są prawie dwa razy tak długie jak golenie; stopy wszystkich nóg są czarno-brunatne, ostrogi czarno-brunatne; kolców biodrowych brak.

Odwłok. Czarno-brunatny, pałkowatéj formy, połyskujący, gęsto pokryty włoskami dość długiemi, żółtawo-mieniącemi się; 1-szy pierścień żółty, z dużą brunatną plamą w pośrodku, drugi do siódmego włącznie czarno-brunatne z wąskiemi

żółtemi obrzeżeniami tylnego brzegu; pierścienie brzuszne: drugi do czwartego włącznie żółtawo-brunatne, piąty, szósty i siódmy czarno-brunatne; zapladniacz żółty.

Skrzydła. Szarawo-szkliste, żyłka międzystojna wpada do żyłki ramiennéj blisko końca komóreczki, szczeblik łączący żyłkę międzystojną z żyłką podramienną wpada przed połową komóreczki; ta ostatnia blisko trzy razy tak długa jak szeroka; trzon widełek żyłki pleszkowéj jest dwa razy krótszy od górnego ramienia tejże żyłki; podstawa komórki tylnéj czwartéj leży na jednéj linii prostopadłej z podstawą trzonu widełek żyłki pleszkowéj; żyłka kuprowa w połowie komórki tylnéj czwartéj urwana.

Jednego tylko ♂ złapałem na Białorusi, w Czerwcu we wsi Zaczernie.

11. Sciophila penicillata n. sp.

♂ *Fusco-flavida, primo articulo flagelli antennarum flavo; dorso nigro-fusco, maculis humeralibus parvis rufo-luteis, lateribus thoracis saturate-fuscis, scutello fuscescente luteo, halteribus flavis, coxis et femoribus rufescente-luteis; 1—5 segmentis abdominis nigro-fuscis cum margine posteriori sordide-flavo, 6—7 nigro-fuscis; hypopygio flavo* (*Tab. VII fig. 12, 13*); *Alis grisescente-vitrinis.*

Long. corp. 3,5 mm; long. alar. 3,7 mm.
„ tib. ant. 1,3 mm; „ met. ant. 1,1 mm.
(*Sectio III C. Winn.*)

Głowa. Różki przeszło półtora raza tak długie jak głowa z tułowiem razem uważane, członki podstawowe brunatne, pierwszy członek biczykowaty żółty, u wierzchołka brunatnawy, dwa i pół raza tak długi jak szeroki, reszta członków biczykowatych czarno-brunatna; twarz, trąbka i głaszczki żółtawo-brunatne, czoło i ciemię czarno-brunatne.

Plecy. Czarno-brunatne, mocno połyskujące, pokryte czarno-brunatnemi szczecinkami, plamy barkowe małe, czerwono-żółte, boki tułowia ciemno-brunatne; tarczka brunatnawo-żółta; zaplecze brunatne, przeźmianki żółte.

Nogi. Biodra czerwonawo-żółte, krętarze brunatne, uda czerwono-żółte, golenie brunatnawe, stopy czarno-brunatne; golenie przednie dłuższe od przednich śródstopi; ostrogi czarno-brunatne.

Odwłok. Pałkowatéj formy, połyskujący, pokryty włoskami brunatnemi; pierwszy do piątego włącznie pierścienie brunatne z tylnem brudno-żółtem obrzeżeniem, szósty i siódmy pierścienie czarno-brunatne; brzuszne pierścienie brunatne, zapładniacz żółty.

Skrzydła. Szarawo-szkliste, żyłka międzystojna przy szczebliku ułamana, tak że wydaje się jakgdyby łukiem wpadała do żyłki podramiennéj, szczeblik łączący te żyłki wpada do żyłki podramiennéj prawie w połowie komóreczki; ta ostatnia jest blisko trzy razy tak długa jak szeroka; trzon widełek żyłki pleszkowéj dłuższy od gałązki dolnéj widełek tejże żyłki, podstawa komórki tylnéj czwar-

téj leży za podstawą trzonu widełek żyłki pleszkowéj; żyłka kuprowa kończy się poza podstawą komórki tylnéj czwartéj.

Jeden okaz pochodzi ze zbioru księdza Dziekana Grzegorzka złowiony w Galicyi.

12. Sciophila brunnea n. sp.

♂ *Fusca, antennis, palpis, capite et tarsis fuscis, maculis humeralibus magnis rufescente-luteis, segmentis abdominis nigro-fuscis cum margine posteriori pallido; hypopygio flavo (Tab. VII. fig. 17, 18); alis grisescente-vitrinis.*

Long. corp. 3,3 mm; long. alar. 3,3 mm.
„ tib. ant. 1,2 mm; „ met. ant. 1,1 mm.
(Sectio III C. Winn)

Głowa. Różki cokolwiek dłuższe od głowy wraz z tułowiem; członki podstawowe i podstawa pierwszego biczykowatego czerwonawo-żółte, reszta zaś i następne czarno-brunatne; twarz, czoło i ciemię czarnobrunatne; trąbka i głaszczki brunatnawo-żółte.

Plecy. Połyskujące, ciemnobrunatne, pokryte włoskami i szczecinkami brunatnemi, plamy barkowe duże czerwonawo-żółte, boki tułowia żółtawo-brunatne z dwiema ciemniejszemi brunatnemi plamami; tarczka żółtawo-brunatna z uszczecinieniem na brzegu; zaplecze brunatne, przeźmianki blado-żółte.

Nogi. Biodra żółtawo-brunatne, tylna para uzbrojona przy wierzchołku kolcami biodrowemi; uda, golenie i krętarze brunatnawo-żółte, ostatnie z brunatnemi plamami na dolnéj powierzchni; golenie opatrzone delikatnemi cierniami, stopy brunatne; przednie golenie dłuższe od przednich śródstopi; stopy przednie dwa razy dłuższe od goleni, stopy nóg tylnych i średnich są dłuższe od goleni lecz nie w takim stosunku; ostrogi czarnobrunatne.

Odwłok. Pałkowatéj formy, połyskujący, pokryty brunatnemi włoskami; pierwszy pierścień białawo-żółty z dużą czarno-brunatną plamą obróconą wierzchołkiem do tylnego brzegu pierścienia; drugi aż do siódmego włącznie brunatne z białawo-żółtem tylnem obrzeżeniem; pierścienie brzuszne brunatnawo-żółte; zapładniacz żółty.

Skrzydła. Szarawo-szkliste; żyłka międzystojna wpada do żyłki ramiennéj prawie nad połową przednią komóreczki; szczeblik łączący żyłkę międzystojną z żyłką podramienną wpada do tejże prawie w połowie komóreczki; ta ostatnia jest blisko trzy razy tak długa jak szeroka; trzon widełek żyłki pleszkowéj jest więcéj niż półtora raza krótszy od górnéj gałązki widełek żyłki pleszkowéj; podstawa komórki tylnéj czwartéj leży dość daleko poza podstawą trzonu widełek żyłki pleszkowéj, żyłka kuprowa blisko w połowie komórki tylnej czwartéj urwana.

Jednego ♂ złapałem w okolicach Warszawy w Nowomińsku, w miesiącu Maju.

13. Sciophila Radoszkowskii n. sp.

♂ *Fusco-nigra, antennis flavis, primo articulo flagelli flavo, apice brunneo; facie, fronte, vertice, palpis, dorso nigro-fuscis; maculis humeralibus rufo-luteis; coxis luteo-testaceis, femoribus flavis; 1, 2, 3, segmentis abdominis nigro-fuscis cum margine posteriori sordide flavo, reliqua parte nigro-fusca; hypopygio sordide-flavo (Tab. VII fig. 18, 19), alis grisescente-vitrinis.*

Long. corp. 3,8 mm; long. alar. 4 mm.
„ tib. ant. 1,6 mm. „ met. ant. 1,5 mm.
(Sectio III C. Winn.)

Głowa. Różki cokolwiek dłuższe niż głowa razem z tułowiem, członki podstawowe brunatne, pierwszy członek biczykowaty żółty u wierzchołka brunatnawy, prawie trzy razy tak długi jak szeroki, reszta członków biczykowatych czarno-brunatna. Twarz, czoło i ciemię czarno-brunatne, to ostatnie szaro-mieniące się; trąbka i głaszczki żółtawo-brunatne.

Plecy. Barwy ciemno-brunatnéj, jakoby z trzech pasków zlanych utworzonéj, słabo połyskujące, pokryte włoskami i szczecinkami czarno-brunatnemi; plamy barkowe czerwonawo-żółte, duże; przedplecze czerwonawo-żółte, reszta boków ciemno-brunatna, tarczka jasno-brunatna z czerwonawo-żółtą podstawą, na brzegu uszczeciniona; zaplecze czarno-brunatne, przeźmianki biało-żółte.

Nogi. Biodra brunatnawo-żółte, bez kolców biodrowych, krętarze czerwonawo-żółte z brunatną kropką na dolnéj powierzchni; uda żółte, golenie żółtawo-brunatne z bardzo delikatnemi cierniami; stopy brunatne; u przednich nóg golenie cokolwiek dłuższe od przednich śródstopi, stopy zaś dwa razy tak długie jak golenie; stopy średnich i tylnych nóg są dłuższe od goleni lecz nie w takim stosunku jak stopy nóg przednich; ostrogi czarno-brunatne.

Odwłok. Pałkowatéj formy, połyskujący, pokryty gęsto włoskami brunatnemi; pierwszy pierścień brunatny z ubrzeżeniem tylnem brudno-żółtem, drugi i trzeci czarno-brunatne z tylnemi brudno-żółtemi ubrzeżeniami, następne całe czarno-brunatne; cztery pierwsze pierścienie brzuszne żółte, pozostałe całe czarno-brunatne; zapładniacz brunatnawo-żółty.

Skrzydła. Szarawo-szkliste, żyłka międzystojna na jednem skrzydle dochodzi do żyłki ramiennéj ponad połową komóreczki, na drugiem zaś przy szczebliku ułamana; szczeblik łączy żyłkę międzystojną z żyłką podramienną, wpada do téj ostatniéj w połowie tylnéj komóreczki; ta ostatnia trzy razy tak długa jak szeroka; trzon widełek żyłki pleszkowéj jest prawie półtora raza krótszy od gałązki górnéj żyłki pleszkowéj; podstawa komórki tylnéj czwartéj dość daleko poza podstawą trzonu widełek żyłki pleszkowéj położona; żyłka kuprowa niedaleko za podstawą komórki tylnéj czwartéj urwana.

Jednego tylko ♂ złapałem w Lipcu na Białorusi we wsi Zaczernie.

14. Sciophila levis n. sp.

♂ *Fusco-lutea, antennis fuscis, articulis basalibus et primo flagelli palidis,*

facie et palpis flavis, dorso flavo cum 3 nigro-fuscis vittis; coxis, femoribus et halteribus flavis, abdomine dilute fusco, hypopygio fuscescente-flavo (*Tab. VII fig. 20, 21*), *alis grisescente vitrinis.*

Long. corp. 4,5 mm; long. alar. 4,8 mm.
„ tib. ant. 1,7 mm; „ met. ant. 2,1 mm.
(*Sectio III B. Winn.*). Golenie przednich nóg krótsze od przednich śródstopi.

Głowa. Różki nieco dłuższe od razem uważanych głowy z tułowiem, członki podstawowe białawo-żółte, pierwszy członek biczykowaty tak samo zabarwiony, jest on przeszło dwa razy tak długi jak szeroki; reszta członków biczykowatych brunatna; twarz, trąbka i głaszczki, czoło i ciemię czarno-brunatne, trochę szaro-mieniące się.

Plecy. Słabo-połyskujące, żółte, pokryte włoskami czarno-brunatnemi; na plecach znajdują się trzy paski rozdzielone czarno-brunatne, średni klinowatéj formy dochodzi do przedniego brzegu pleców, jest on rozdzielony na dwie połowy żółtym cienkim paskiem podłużnym; boczne z przodu skrócone dochodzą do tarczki; boki tułowia żółte z dwiema czarno-brunatnemi plamami u podstawy średnich i tylnych bioder; tarczka żółta z uszczecinieniem na brzegu; zaplecze żółte z dużą w kształcie serca plamą brunatną; przeźmianki żółte.

Nogi. Biodra żółte, tylna para uzbrojona przy wierzchołku tęgiemi biało-żółtemi kolcami, krętarze brunatnawo-żółte, uda żółte, golenie brunatnawo-żółte z delikatnemi czarno-brunatnemi cierniami; stopy brunatne; golenie przednich nóg krótsze od średnich śródstopi; stopy są przeszło dwa i pół raza dłuższe od goleni, ostrogi czarno-brunatne.

Odwłok. Pałkowatéj formy, pokryty gęsto włoskami czarno-brunatnemi, cały jasno-brunatny; pierścienie brzuszne tak samo ubarwione; zapładniacz brunatnawo-żółty.

Skrzydła. Szarawo-szkliste, żyłka międzystojna przy szczebliku ułamana, szczeblik łączący żyłkę międzystojną z żyłką podramienną wpada do téj ostatniéj w przedniéj połowie komóreczki; ta ostatnia dwa i pół raza dłuższa niż szeroka; trzon widełek żyłki pleszkowéj jest półtora raza krótszy od dolnéj gałęzi żyłki pleszkowéj; podstawa komórki tylnéj czwartéj dość daleko położona za podstawą trzonu widełek żyłki pleszkowéj; żyłka kuprowa kończy się przed połową komórki tylnéj czwartéj.

Jednego ♂ miałem ze zbioru mojego przyjaciela Ks. Dziekana Grzegorzka który go złowił w Galicyi.

15. Sciophila trivittata n. sp.

♂ *Fusco-lutea, antennis fuscis, articulis basalibus et primo flagelli flavis, faci et palpis luridis, dorso flavo cum tribus nigro-fuscis vittis, pleuris fuscescente-flavis, scutello, coxis, femoribus et halteribus flavis; 1, 2, 3 segmentis abdominis flavis cum margine anteriori nigro-fusco instar trianguli.*

4, 5, 6, 7 nigro-fuscis cum margine posteriori flavo; hypopygio fuscescente-flavo (Tab. VIII fig. 3, 4) alis grisescente-vitrinis.

Long. corp. 4 mm; long. alar. 4,3 mm.

„ tib. ant. 1,7 mm; long met. ant 1,7 mm.

(Sectio III B. Winn.)

Głowa. Różki półtora raza dłuższe od głowy z tułowiem, członki podstawowe żółte, pierwszy członek biczykowaty żółty, dwa razy dłuższy niż szeroki, reszta członków biczykowatych czarno-brunatna. Twarz, trąbka i głaszczki brudno-żółte lub żółtawo-brunatne, ciemię i czoło brunatne lub żółtawo-brunatne szarawo-mieniące się.

Plecy. Żółte, słabo-połyskujące, pokryte czarno-brunatnemi szczecinkami; na plecach są trzy czarno-brunatne rozdzielone paski, środkowy klinowatéj formy rozdzielony wąską podłużną żółtą linijką, boczne skrócone dochodzą do tarczki gdzie się zlewają z sobą na małéj przestrzeni. Boki tułowia brunatnawo-żółte z dwiema brunatnemi plamami przy podstawie średnich i tylnych bioder; tarczka żółta uszczeciniona na brzegu, zaplecze żółtawo-brunatne, przeźmianki biało-żółte.

Nogi. Biodra żółte, tylna para z tęgiemi biało-żółtemi kolcami biodrowemi, krętarze brunatne, uda blado-żółte, golenie brunatnawo-żółte z delikatnemi cierniami, stopy czarno-brunatne; golenie nóg przednich równéj długości z przedniemi śródstopiami; stopy przeszło dwa razy tak długie jak golenie, stopy tylnych i średnich nóg dłuższe od goleni lecz mniéj od poprzednich, ostrogi czarno brunatne.

Odwłok. Pałkowatéj formy, połyskujący, pokryty włoskami brunatnemi pierwszy, drugi i trzeci pierścienie czerwonawo-żółte z przedniem czarno-brunatnem ubrzeżeniem w pośrodku trójkątnie rozszerzonem, czwarty, piąty, szósty i siódmy pierścienie czarno-brunatne z czerwonawo-żółtem obrzeżeniem tylnem; lub też pierwszy do czwartego pierścienie włącznie czerwonawo-żółte z czarno-brunatną plamą w kształcie podłużnéj linii przechodzącéj przez środek; piąty, szósty i siódmy czarno-brunatne; albo też wszystkie pierścienie żółtawo-brunatne z żółtemi wąskiemi tylnemi obrzeżeniami; pierścienie brzuszne żółte, lub pierwszy do piątego włącznie żółte, szósty zaś i siódmy czarno-brunatne, zapładniacz żółty.

Skrzydła. Szarawo-szkliste, żyłka międzystojna wpada do ramiennéj w tylnéj połowie komóreczki; szczeblik łączący żyłkę międzystojną z żyłką podramienną wpada do tejże w tylnéj połowie komóreczki; ta ostatnia blisko cztery razy tak długa jak szeroka; trzon widełek żyłki pleszkowéj jest blisko półtora raza krótszy od dolnéj gałązki widełek tejże żyłki; podstawa komórki tylnéj czwartéj leży za podstawą trzonu widełek żyłki pleszkowéj; żyłka kuprowa kończy się przed połową komórki tylnéj czwartéj.

Dwu ♂ złapałem w Ciechocinku w Sierpniu, jeden zaś ♂ znajduje się w zbiorze Ks. Dziekana Grzegorzka w Bochni.

16. Sciophila marginata n. sp.

♂ *Fusco-lutea, antennis nigro-fuscis, articulis basalibus et quatuor primis*

flagelli flavis, facie, haustello et palpis flavis, dorso flavescente-fusco, maculis humeralibus flavis, scutello rufescente-luteo, coxis femoribusque flavis: 1, 2, 3, 4 segmentis abdominis nigro-fuscis cum margine posteriori flavo 5, 6, 7, nigro-fuscis; hypopygio flavo, (*Tab. VIII fig. 9, 10*), *alis grisescente-vitrinis.*

Long. corp. 4 mm; long. alar. 3,8 mm.

„ *tib. ant. 1,6 mm; long. met. ant. 1,9 mm.*

(*Sectio III C. Winn*). Golenie przednie krótsze od przednich śródstopi.

Głowa. Różki półtora raza dłuższe od głowy razem z tułowiem; członki podstawowe żółte, cztery pierwsze członki biczykowate żółte lub też tylko dwa członki i połowa podstawowa trzeciego żółte, reszta członków biczykowatych czarnobrunatna; twarz, trąbka i głaszczki żółte. czoło i ciemię czarno-brunatne, szaro-mieniące się.

Plecy. Matowe, barwy żółtawo-brunatnéj, powstałéj jakby z trzech zlanych pasków takiegoż koloru; plamy barkowe duże, żółte, całe plecy przy zmianie położenia szaro się mienią, pokryte włoskami i szczecinkami czarno-brunatnemi; boki tułowia żółte z dwiema brunatnemi plamami przy podstawie tylnych i średnich bioder; tarczka czerwonawo-żółta lub żółta z uszczecinieniem na brzegu, zaplecze żółtawo-brunatne, przeźmianki blado-żółte.

Nogi. Biodra żółte, tylna para opatrzona przy wierzchołkach tęgiemi białożółtemi kolcami, uda i krętarze żółte, ostatnie z brunatnemi plamkami na dolnéj powierzchni; golenie żółtawo-brunatne opatrzone delikatnemi cierniami, stopy czarno-brunatne; golenie przednie krótsze od przednich śródstopi; stopy nóg przednich są dwa i pół razy tak długie jak golenie, stopy pozostałych nóg dłuższe od goleni lecz w mniejszym od poprzednich stosunku; ostrogi czarno-brunatne.

Odwłok. Pałkowatéj formy, cokolwiek połyskujący, pokryty gęsto włoskami czarno-brunatnemi; pierwszy, drugi, trzeci i czwarty pierścienie czarno-brunatne, z żółtemi dość szerokiemi tylnemi ubrzeżeniami, piąty, szósty i siódmy czarno-brunatne, lub téż od pierwszego do piątego włącznie brunatne z żółtemi ubrzeżeniami, szósty zaś i siódmy czarno-brunatne; pierścienie brzuszne żółte, zapładniacz żółty.

Skrzydła. Szarawo-szkliste, żyłka międzystojna przy szczebliku urwana, szczeblik łączący żyłkę międzystojną z żyłką podramienną wpada do tejże w połowie tylnéj komóreczki; ta ostatnia jest dwa i pół raza tak długa jak szeroka; trzon widełek żyłki pleszkowéj mało co krótszy od dolnéj gałązki żyłki pleszkowéj; podstawa komórki tylnéj czwartéj leży dość daleko za podstawą trzonu widełek żyłki pleszkowéj; żyłka kuprowa kończy się przed połową komóreczki czwartéj.

Dwu ♂ złapałem w Czerwcu; jednego we wsi Zazierze w gubernii Mińskiéj, drugiego we wsi Zaczernie na Białorusi w gub. Mohilewskiéj.

17. Sciophila bicolor n. sp.

♂ *Fusco-lutea, antennis nigro-fuscis, articulis basalibus et primo flagelli fla-*

vis, facie et palpis flavis, dorso pallido cum tribus fuscis vittis, pleuris, et halteribus flavis, 1, 2, 3, 4 segmentis abdominis flavis cum lata nigro fusca vitta in medio, 5, 6, 7 nigro-fuscis, cum margine posteriori flavo, hypopygio flavo (Tab. VIII fig. 15, 16), alis griseo-vitrinis.

Long. corp. 4,7 mm; long. alar. 4,7 mm.

„ tib. ant 2, 2 mm; „ met. ant. 2,6 mm.

(Sectio I B. Winn).

Głowa. Różki półtora raza tak długie jak głowa z tułowiem, członki podstawowe i pierwszy członek biczykowaty rożków żółte, reszta członków stopniowo ciemniejąc staje się czarno-brunatną; pierwszy członek biczykowaty przeszło dwa razy dłuższy niż szeroki, twarz, trąbka i głaszczki żółte, czoło i ciemię żółtawo-brunatne, szaro-mieniące się.

Plecy. Blado-żółte, prawie matowe, szarawo-mieniące się; pokryte włoskami i szczecinkami czarno-brunatnemi, na plecach są trzy jasno-brunatne rozdzielone paski, środkowy klinowéj formy i dochodzący do przedniego brzegu pleców, rozdzielony jest wąskim żółtym paskiem na dwie części; boczne z przodu skrócone dochodzą do tarczki. Boki tułowia blado-żółte, z dwiema niewyraźnie brunatnawemi plamami przy podstawie średnich i tylnych bioder; tarczka blado-żółta z uszczecinieniem na brzegu; zaplecze żółtawo-brunatne, przeźmianki biało-żółte.

Nogi. Biodra, uda i krętarze żółte, te ostatnie z czarnobrunatnemi kropkami na dolnéj powierzchni; tylne biodra opatrzone tęgiemi białawo-żółtemi kolcami biodrowemi, które zgięte idą ku przodowi między średnią i tylną parą bioder; golenie żółtawo-brunatne opatrzone delikatnemi cierniami; przednie golenie krótsze od przednich śródstopi, stopy nóg przednich przeszło dwa razy dłuższe od goleni przednich, stopy średnich i tylnych nóg są również dłuższe od goleni lecz w mniejszym stosunku; stopy wszystkich nóg brunatne, ostrogi czarno-brunatne.

Odwłok. Pałkowatéj formy, połyskujący, pokryty włoskami czarnobrunatnemi; pierwszy, drugi, trzeci i czwarty pierścienie żółte z szeroką czarno-brunatną pręgą podłużną idącą w pośrodku od przodu ku tyłowi; piąty, szósty i siódmy czarno-brunatne, z delikatnemi żółtemi tylnemi obrzeżeniami; pieścienie brzuszne i zapładniacz żółte.

Skrzydła. Szarawo-szkliste, żyłka międzystojna wpada do żyłki ramiennéj przed końcem komóreczki; szczeblik łączący żyłkę międzystojną z żyłką podramienną wpada do tejże w tylnéj połowie komóreczki; ta ostatnia jest dwa razy tak długa jak szeroka; około szczeblika środkowego jest mała plamka jasno-brunatna; trzon widełek żyłki pleszkowéj blisko dwa razy krótszy od gałązki górnéj żyłki pleszkowéj; podstawa komórki tylnéj czwartéj leży przed podstawą trzonu widełek żyłki pleszkowéj; żyłka kuprowa kończy się prawie w połowie komóreczki tylnéj czwartéj.

Jednego tylko ♂ złapałem w Lipcu na Białorusi we wsi Zaczernie.

18. Sciophila egregia n. sp.

♂ *Lutescente-fusca, antennis fuscis, valde elongatis, articulis basalibus et di-*

midio primi flagelli flavis, facie et palpis flavis, dorso flavo cum tribus fuscis fere conjunctis vittis, scutello luteo-fusco, coxis femoribusque flavis, 1 et 2 segmento abdominis flavo cum vitta fusca angusta in medio, reliqua parte fusca; hypopygio sordide flavo (Tab. VIII. fig. 19,

Long. corp. 6 mm; long. alar. 5,3 mm.

„ tib. ant. 2 mm; long met. ant 2,6 mm.

(*Sectio II A. Winn.*) Golenie przednie krótsze od przednich śródstopi.

Głowa. Różki prawie dwa razy tak długie jak głowa z tułowiem razem wzięta, członki podstawowe i połowa podstawowa pierwszego biczykowatego żółte, reszta czarno-brunatna; pierwszy członek biczykowaty dwa razy tak długi jak szeroki; twarz, trąbka i głaszczki żółte, ciemię i czoło brunatne, szaro-mieniące się.

Plecy. Połyskujące, żółte, z trzema prawie zlewającemi się brunatnemi paskami, pokryte brunatnemi szczecinkami; boki tułowia i tarczka na brzegu uszczeciniona, żółte; zaplecze jasnobrunatne, przeźmianki żółte.

Nogi. Biodra żółte, tylna para u wierzchołka uzbrojona tęgiemi białożółtemi kolcami, krętarze brunatne, uda żółte, golenie brunatnawo-żółte z delikatnemi cierniami, stopy brunatne; u nóg przednich golenie krótsze od śródstopi, stopy zaś przeszło dwa i pół raza tak długie jak golenie; ostrogi czarno-brunatne.

Odwłok. Słabo-połyskujący, pokryty włoskami brunatnemi; pierwszy i drugi pierścienie żółte, z brunatną podłużną liniją, która nie dochodzi do brzegu tylnego drugiego pierścienia; reszta pierścieni brunatna; pierścienie brzuszne i zapładniacz brunatno-żółte.

Skrzydła. Szarawo-szkliste, żyłka międzystojna przy szczebliku ułamana i jakgdyby łukiem wpada do żyłki podramiennéj; szczeblik łączący żyłkę międzystojną z żyłką podramienną wpada do téj ostatniéj w połowie komóreczki; komóreczka jest dwa i pół raza tak długa jak szeroka; trzon widełek żyłki pleszkowéj półtora raza krótszy od dolnéj gałązki widełek tejże żyłki, podstawa komórki tylnéj czwartéj znajduje się na jednéj pionowéj linii z podstawą trzonu widełek żyłki pleszkowéj; żyłka kuprowa przed połową komórki tylnéj czwartéj urwana.

Miałem jednego ♂ ze zbioru Ks. Dziekana Grzegorzka, który go złowił w Galicyi.

19. Sciophila livida n. sp.

♂ *Fusco-lutea, antennis fuscis, articulis basalibus et primo flagelli flavis, facie et palpis flavis, dorso pallido cum tribus dilute fuscis vittis, pleuris, scutello, coxis femoribusque flavis; primo segmento abdominis flavo, cum fusca vitta, reliqua parte nigro-fusca cum margine posteriori flavo, hypopygio flavo (Tab. VIII fig. 21, 22), alis grisescente-vitrinis.*

Long. corp. 4 mm; long. alar. 4,4 mm.

„ tib. ant. 1,5 mm; „ met. ant. 1,6 mm.

(*Sectio II A. Winn.*). Golenie przednie krótsze od przednich śródstopi.

Głowa. Różki nieco dłuższe od głowy wraz z tułowiem, członki podstawowe i pierwszy biczykowaty żółte, ostatni dwa razy dłuższy od swojéj szerokości, reszta członków stopniowo ciemniejąc staje się czarnobrunatną; twarz, trąbka i głaszczki żółte, czoło i ciemię żółtawo-brunatne, ostatnie szaro-mieniące się.

Plecy. Białawo-żółte, słabo-połyskujące, pokryte dość długiemi szczecinkami i włoskami czarno-brunatnemi, z trzema blado-brunatnemi rozdzielonemi paskami; środkowy klinowatéj formy, biało-żółtą linijką rozdzielony, boczne z przodu skrócone dochodzą do tarczki; boki tułowia białawo-żółte z dwiema bardzo blademi plamami nad podstawą średnich i tylnych bioder; tarczka żółta z uszczecinieniem na brzegu, zaplecze brunatnawo-żółte, przeźmianki białawo-żółte.

Nogi. Biodra i uda blado-żółte, krętarze blado-żółte z blado-brunatnemi plamami na powierzchni dolnéj; na średnich biodrach przy wierzchołku znajdują się biało-żółte tęgie kolce; golenie brunatnawo-żółte, opatrzone delikatnemi cierniami; golenie przednich nóg są nieco krótsze od przednich śródstopi; stopy nóg wszystkich dłuższe od goleni i brunatne; ostrogi czarno-brunatne.

Odwłok. Pałkowatéj formy, połyskujący, gęsto pokryty brunatnemi włoskami; pierwszy pierścień żółty z dużą brunatno-żółtą plamą pośrodku, od drugiego do siódmego włącznie czarno-brunatne, każdy z dość szerokiem żółtem ubrzeżeniem z tyłu; pierścienie brzuszne żółte; zapładniacz żółty.

Skrzydła. Szarawo-szkliste, żyłka międzystojna wpada do żyłki ramiennéj przed końcem komóreczki; szczeblik łączący żyłkę międzystojną z żyłką podramienną wpada do ostatniéj w połowie komóreczki; komóreczka trapezo-kształtna, prawie dwa razy tak długa jak szeroka; trzonek widełek żyłki pleszkowéj blisko dwa razy krótszy od górnéj gałązki widełek tejże żyłki; podstawa komórki tylnéj czwartéj leży na jednéj prostopadłéj linii z podstawą trzonu widełek żyłki pleszkowéj; żyłka kuprowa zaraz poza podstawą komórki tylnéj czwartéj urwana.

Jednego ♂ złapałem w Czerwcu na Białorusi we wsi Zaczernie.

20. Sciophila Winnertzii n. sp.

Sciophilae fasciatae simillima, differt hypopygio.

(*Tab. IX fig. 8, 9*).

= *Sciophila fasciata Winn.*

Zupełnie podobna do Sc. fasciata Winn., różni się jedynie kształtem zapładniacza.

Ze zbioru Winnertza przesłano mi trzy okazy ♂ oznaczone nazwą Sc. fasciata, z których dwa opatrzone są kartkami zielonemi i jeden numerem 12-ym. Dwum pierwszym posiadającym zupełnie jednakowe zapładniacze pozostawiłem nazwę Sc. fasciata, oznaczonemu zaś Nr. 12-ym i różniącemu się zupełnie zapładniaczem nadałem nazwę Sc. Winnertzii.

21. Sciophila pulchella n. sp.

♂ *Fusco-lutea, antennis nigro-fuscis, articulis basalibus et primo flagelli flavis, facie et palpis flavis, dorso flavo cum tribus fuscis vittis, pleuris scutello, coxis, trochanteribus femoribusque flavis 1, 2, 3, 4, 5 segmentis abdominis flavis cum nigro-fuscis marginibus posterioribus instar trianguli, 6 fusco, 7 flavo cum margine posteriori fusco; hypopygio-flavo* (*Tab. IX fig. 10, 11*), *alis grisescente-vitrinis.*

Long. corp. 4 mm; long. alar. 4,1 mm.

„ tib. ant. 1,6 mm; „ metat. ant. 1,8 mm.

(*Sectio II A. Winn.*) Golenie przednie cokolwiek krótsze od śródstopi przednich.

Głowa. Różki cokolwiek dłuższe od głowy z tułowiem, członki podstawowe żółte, pierwszy biczykowaty żółty, przeszło dwa razy tak długi jak szeroki, reszta członków biczykowatych ciemniejąc staje się czarno-brunatną; twarz, trąbka i głaszczki żółte, czoło i ciemię brunatnawo-żółte, szaro-mieniące się, z czarną plamką brunatną okalającą dwa białe błyszczące oczki.

Plecy. Żółte, połyskujące, włoskami i szczecinkami czarno-brunatnemi pokryte; na plecach są trzy paski zupełnie rozdzielone brunatne, z których środkowy klinowatéj formy dochodzi do przedniego brzegu pleców i rozdzielony w połowie wąskim żółtym paskiem, dwa boczne z przodu skrócone dochodzą do tarczki Boki tułowia żółte bez plam, zaplecze żółte, tarczka żółta z uszczecinieniem na brzegu; przeźmianki blado-żółte.

Nogi. Biodra, uda i krętarze żółte, biodra bez cierni, golenie żółtawo-brunatne z delikatnemi cierniami, stopy brunatne, przednie golenie krótsze od przednich śródstopi, stopy przednie przeszło dwa razy tak długie jak przednie golenie stopy średnich i tylnych nóg dłuższe od goleni lecz w mniejszym stosunku; ostrogi czarno-brunatne.

Odwłok. Żółty, błyszczący, pałkowatéj formy, pokryty gęsto czarnobrunatnemi włoskami, pierwszy aż do piątego włącznie pierścienie odwłoku z dużemi trójkątnemi czarno-brunatnemi ubrzeżeniami tylnemi, szósty cały czarno-brunatny, siódmy żółty z brunatnem tylnem linijnem ubrzeżeniem; pierścienie brzuszne i zapładniacz żółte.

Skrzydła. Szarawo-szkliste, żyłka międzystojna wpada do ramiennéj blisko końca komóreczki, szczeblik łączący żyłkę międzystojną z żyłką podramienną wpada do tejże w przedniéj połowie komóreczki; ta ostatnia dwa razy tak długa jak szeroka; trzon widełek żyłki pleszkowéj jest dwa razy krótszy od dolnéj gałązki widełek tejże żyłki; podstawa komórki tylnéj czwartéj leży na jednéj pionowéj linii z podstawą trzonu widełek żyłki pleszkowéj; żyłka kuprowa kończy si przed połową komórki tylnéj czwartéj.

Jednego ♂ złapałem na Białorusi w Lipcu we wsi Zaczernie.

22. Sciophila fulva n. sp.

♂ *Fusco-lutea, antennis fuscis valde elongatis, articulis basalibus et primis duobus flagelli flavis, facie et palpis flavis, dorso flavo cum tribus nigro-fuscis vittis, pleuris, scutello, coxis femoribusque flavis, 1, 2, 3, 4, 5 segmentis abdominis flavis in media eorum parte cum lata nigro-fusca vitta, 6, 7 nigro-fuscis, hypopygio-flavo (Tab. IX fig. 4, 5), alis grisescente vitrinis.*

Long. corp. 5 mm; long. alar. 5 mm.
„ tib. ant. 1,7 mm; „ met. ant. 1.7 mm.
(Sectio 1 B. Winn.)

Głowa. Różki blisko dwa razy tak długie jak głowa z tułowiem razem uważana, członki podstawowe i pierwsze dwa biczykowate a niekiedy i podstawa trzeciego żółte; reszta członków biczykowatych czarno-brunatna; twarz, trąbka i głaszczki żółte lub brunatnawo-żółte, czoło i ciemię żółtawo-brunatne lub czarno-brunatne, szaro-mieniące się.

Plecy. Żółte, matowe, pokryte szczecinkami czarno-brunatnemi, na plecach są trzy rozdzielone paski czarno-brunatne lub jasno-brunatne, środkowy klinowatéj formy dochodzi do przedniego brzegu pleców i rozdzielony w podłuż wąską żółtą linijką, boczne znacznie z przodu skrócone dochodzą do tarczki, gdzie się z sobą zlewają na małéj przestrzeni. Boki tułowia jasnożółte bez plam, tarczka żółta z uszczecinieniem na brzegu, zaplecze żółte, przeźmianki białawo-żółte.

Nogi. Biodra żółte, tylna para u wierzchołka uzbrojona tęgiemi białawo-żółtemi kolcami, krętarze żółte z brunatnemi plamkami na dolnéj powierzchni, uda żółte, golenie brunatnawo-żółte opatrzone delikatnemi czarno-brunatnemi cierniami; stopy wszystkich nóg brunatne i oprócz włosków opatrzone cierniami wyraźnemi; przednie golenie równéj długości z przedniemi śródstopiami, stopy przednie blisko trzy razy tak długie jak odpowiednie golenie; stopy średnich i tylnych nóg dłuższe od goleni lecz w mniejszym od poprzednich stosunku; ostrogi czarno-brunatne.

Odwłok. Pałkowatéj formy, połyskujący, pokryty włoskami brunatnemi; pierwszy do piątego włącznie pierścienie żółte, każdy z czarno-brunatnym szerokim paskiem idącym przez środek pierścienia lecz niedochodzącym do tylnego jego brzegu, szósty i siódmy pierścienie czarno-brunatne; brzuszne żółte, zapładniacz żółty.

Skrzydła. Szarawo-szkliste; żyłka międzystojna wpada do ramiennéj ponad przednią połową komóreczki; szczeblik łączący żyłkę międzystojną z żyłką podramienną wpada do téj ostatniéj w połowie tylnéj komóreczki; długość ostatniéj przeszło dwa razy przewyższa jéj szerokość; trzon widełek żyłki pleszkowéj jest półtora milimetra krótszy od dolnéj gałązki widełek tejże żyłki, podstawa

komórki tylnéj czwartéj leży przed podstawą trzonu widełek żyłki pleszkowéj; żyłka kuprowa kończy się przed połową komórki tylnéj czwartéj.

Posiadam 5-u ♂, z których jeden złapany w Lipcu we wsi Zazierze w gubernii Mińskiéj, reszta zaś we wsi Zaczernie w gubernii Mohilewskiéj w miesiącach Czerwcu i Lipcu.

23. Sciophila Wańkowiczii n. sp.

♂ *Fusco-lutea, antennis nigro-fuscis, articulis basalibus et primo flagelli flavis, facie et palpis flavis, dorso flavo cum tribus nigro-fuscis vittis, pleuris, scutello, coxis femoribusque flavis, primo segmento abdominis flavo cum fusca macula instar trianguli, reliquis rufescente-luteis, cum nigro-fuscis marginibus anterioribus instar trianguli; hypopygio rufo-luteo.* (*Tab. IX fig. 14, 15*), *alis grisescente-vitrinis.*

Long. corp. 4,8 mm; long. alar. 4,4 mm.
„ tibiar ant. 1,8 mm; long. met. ant. 1,8 mm.
(*Sectio I B. Winn.*)

Głowa. Różki półtora raza tak długie jak głowa razem z tułowiem, członki podstawowe i pierwszy biczykowaty żółte, ostatni dwa razy tak długi jak szeroki; reszta członków ciemniejąc staje się czarnobrunatną; albo téż cztery pierwsze członki biczykowate są żółte, reszta brunatne; twarz, trąbka i głaszczki żółte lub brunatnawo-żółte, czoło i ciemię czarno-brunatne, szaro-mieniące się.

Plecy. Żółte, matowe, pokryte włoskami i szczecinkami czarno-brunatnemi, na plecach są trzy rozdzielone czarno-brunatne paski, średni klinowatéj formy dochodzi do przedniego brzegu pleców i rozdzielony na dwie połowy podłużną żółtą linijką; boczne z przodu skrócone dochodzą do tarczki; boki tułowia żółte bez plam, zaplecze żółte lub brudno-żółte, tarczka żółta z uszczecinieniem na brzegu, przeźmianki blado-żółte.

Nogi. Biodra żółte, wierzchołki średnich bioder opatrzone kolcami, krętarze żółte z brunatnemi plamkami na dolnéj powierzchni, uda żółte, golenie brunatnawo-żółte opatrzone delikatnemi cierniami, stopy czarno-brunatne; golenie przednich nóg równe co do długości przednim śródstopiom, stopy przednie dwa i pół raza tak długie jak golenie; u nóg średnich i tylnych stopy są w mniejszym stopniu dłuższe od goleni; ostrogi czarno-brunatne.

Odwłok. Pałkowatéj formy, połyskujący, pokryty włoskami brunatnemi; pierwszy pierścień żółty, z brunatną trójkątną plamką wierzchołkiem ku tylnemu brzegowi zwróconą; reszta pierścieni czerwonawo-żółta z szerokiemi czarno-brunatnemi trójkątnemi przedniemi ubrzeżeniami o brzegach poszarpanych; pierścienie brzuszne i zapładniacz czerwonawo-żółte.

Skrzydła. Szarawo-szkliste, żyłka międzystojna wpada do ramiennéj albo w połowie komóreczki lub téż ponad końcem komóreczki; szczeblik łączący żyłkę

międzystojną z żyłką podramienną wpada do téj ostatniéj w tylnéj połowie komóreczki albo w połowie komóreczki, komóreczka przeszło dwa razy tak długa jak szeroka; trzon widełek żyłki pleszkowéj przeszło półtora raza krótszy od górnéj gałązki tejże żyłki; podstawa komórki tylnéj czwartéj znajduje się dość znacznie przed podstawą trzonu widełek żyłki pleszkowéj; żyłka kuprowa kończy się poza połową komórki tylnéj czwartéj t. j. blisko krawędzi skrzydła.

Posiadam w zbiorze 2 ♂, z których jeden złowiony w Czerwcu we wsi Zazierze w gubernii Mińskiéj, drugi zaś pochodzi ze zbioru Ks. Dziekana Grzegorzka, złapany w Galicyi.

TABELLARUM EXPLICATIO.

Tab. IV.

Fig. 1 Hertwigia marginata n. sp. ♂
„ 2 „ „ alae.
„ 3 „ „ palpi.
„ 4 „ „ hypopygium ex alto.
„ 5 „ „ „ ab imo.
„ 6 „ „ forceps superior et inferior conjunctim.
„ 7 „ „ appendix interna v. adminiculum Westh.
„ 8 Eurycera flava n. sp. ♂
„ 9 „ „ alae.
„ 10 „ „ palpi.
„ 11 „ „ hypopygium ex alto.
„ 12 „ „ „ ab imo.
„ 13 „ „ forceps.
„ 14 „ „ appendix interna.
„ 15 „ „ lamellae adminiculi.
„ 16 Paratinia difficilis n. sp. ♂ palpi.
„ 17 „ „ hypopygium ex alto.
„ 18 „ „ „ ab imo.
„ 19 „ „ forceps superior.
„ 20 „ „ „ inferior.
„ 21 „ „ appendix interna.
„ 22 Boletina trivitata Mgn., hypopygium ex alto.
„ 23 „ „ „ ab imo.
„ 24 „ „ forceps.

Tab. V.

Fig. 1 Boletina trivittata Mgn. appendix interna.
„ 2 „ Winnertzii n. sp. hypopygium ex alto.
„ 3 „ „ „ ab imo.
„ 4 „ „ forceps.
„ 5 „ „ appendix interna.
„ 6 „ basalis Mgn. hypopygium ex alto.
„ 7 „ „ „ ab imo.
„ 8 „ „ forceps.

Fig. 9 Boletina basalis Mgn., appendix interna.
„ 10 „ sciarina Staeg., hypopygium ex alto.
„ 11 „ „ „ ab imo.
„ 12 „ „ forceps.
„ 13 „ „ appendix interna.
„ 14 „ nigrofusca n. sp. hypopygium ex alto.
„ 15 „ „ „ ab imo.
„ 16 „ „ forceps.
„ 17 „ „ appendix interna.
„ 18 „ dispecta n. sp. hypopygium ex alto.
„ 19 „ „ „ ab imo.
„ 20 „ „ forceps.

Tab. VI.

Fig. 1 Boletina dispecta n. sp. appendix interna
„ 2 „ gripha n. sp. hypopygium ex alto.
„ 3 „ „ „ ab imo.
„ 4 „ „ forceps.
„ 5 „ „ appendix interna.
„ 6 „ sylvatica n. sp. hypopygium ex alto.
„ 7 „ „ „ ab imo.
„ 8 „ „ forceps.
„ 9 „ „ appendix interna.
„ 10 „ Grzegorzekii n. sp. hypopygium ex alto.
„ 11 „ „ „ ab imo.
„ 12 „ „ forceps.
„ 13 „ „ appendix interna.
„ 14 „ nigricans n. sp. hypopygium ex alto.
„ 15 „ „ „ ab imo.
„ 16 „ „ forceps.
„ 17 „ „ appendix interna.
„ 18 „ dispar Winn., hypopygium ex alto.
„ 19 „ „ „ ab imo.
„ 20 „ „ forceps.
„ 21 „ „ appendix interna.
„ 22 Sciophila apicalis Winn., hypopygium ex alto.
„ 23 „ „ „ ab imo.
„ 24 „ „ forceps.
„ 25 „ „ appendix interna.
„ 26 „ ornata Mgn., hypopygium ex alto.
„ 27 „ „ „ ab imo.
„ 28 „ tumida Winn., hypopygium ex alto.
„ 29 „ „ „ ab imo.

Tab. VII.

Fig. 1 Sciophila Wrześniowskii n. sp. hypopygium ex alto.
„ 2 „ „ „ ab imo.
„ 3 „ parva n. sp. hypopygium ex alto.
„ 4 „ „ „ ab imo.
„ 5 „ nitida n. sp. hypopygium ex alto.
„ 6 „ „ „ ab imo.
„ 7 „ nigricornis Zett. hypopygium ex alto.
„ 8 „ „ „ ab imo.
„ 9 „ „ forceps.
„ 10 „ trilineata Zett., hypopygium ex alto.
„ 11 „ „ „ ab imo.
„ 12 „ penicillata n. sp. hypopygium ex alto.
„ 13 „ „ „ ab imo.
„ 14 „ lucorum Winn. hypopygium ex alto.
„ 15 „ „ „ ab imo.
„ 16 „ „ forceps.
„ 17 „ brunnea n. sp. hypopygium ex alto.
„ 18 „ „ „ ab imo.
„ 19 „ Radoszkowskii n. sp. hypopygium ex alto.
„ 20 „ „ „ ab imo.

Tab. VIII.

Fig. 1 Sciophila levis n. sp. hyropygium ex alto.
„ 2 „ „ „ ab imo.
„ 3 „ trivittata n. sp. hypopygium ex alto.
„ 4 „ „ „ ab imo.
„ 5 „ cinerascens Zett. — alacris Win. — inanis Win. hypopygium ex alto
„ 6 „ „ „ ab imo.
„ 7 „ „ Zett., in alt. positione hypop. ex alto.
„ 8 „ „ „ ab imo.
„ 9 „ marginata n. sp. hypopygium ex alto.
„ 10 „ „ „ ab imo.
„ 11 „ fasciata Fries. hypopygium ex alto.
„ 12 „ „ „ ab imo.
„ 13 „ ocultans Winn. hypopygium ex alto.
„ 14 „ „ „ ab imo.
„ 15 „ bicolor n. sp. hypopygium ex alto.
„ 16 „ „ „ ab imo.
„ 17 „ hyalinata Mg. hypopygium ex alto.
„ 18 „ „ „ ab imo.

Fig. 19 Sciophila egregia n. sp. hypopygio ex alto.
„ 20 „ „ „ ab imo.
„ 21 „ livida n. sp. hypopygium ex alto.
„ 22 „ „ „ ab imo.
„ 23 „ flavicollis Zett. hypopygium ex alto.

Tab. IX.

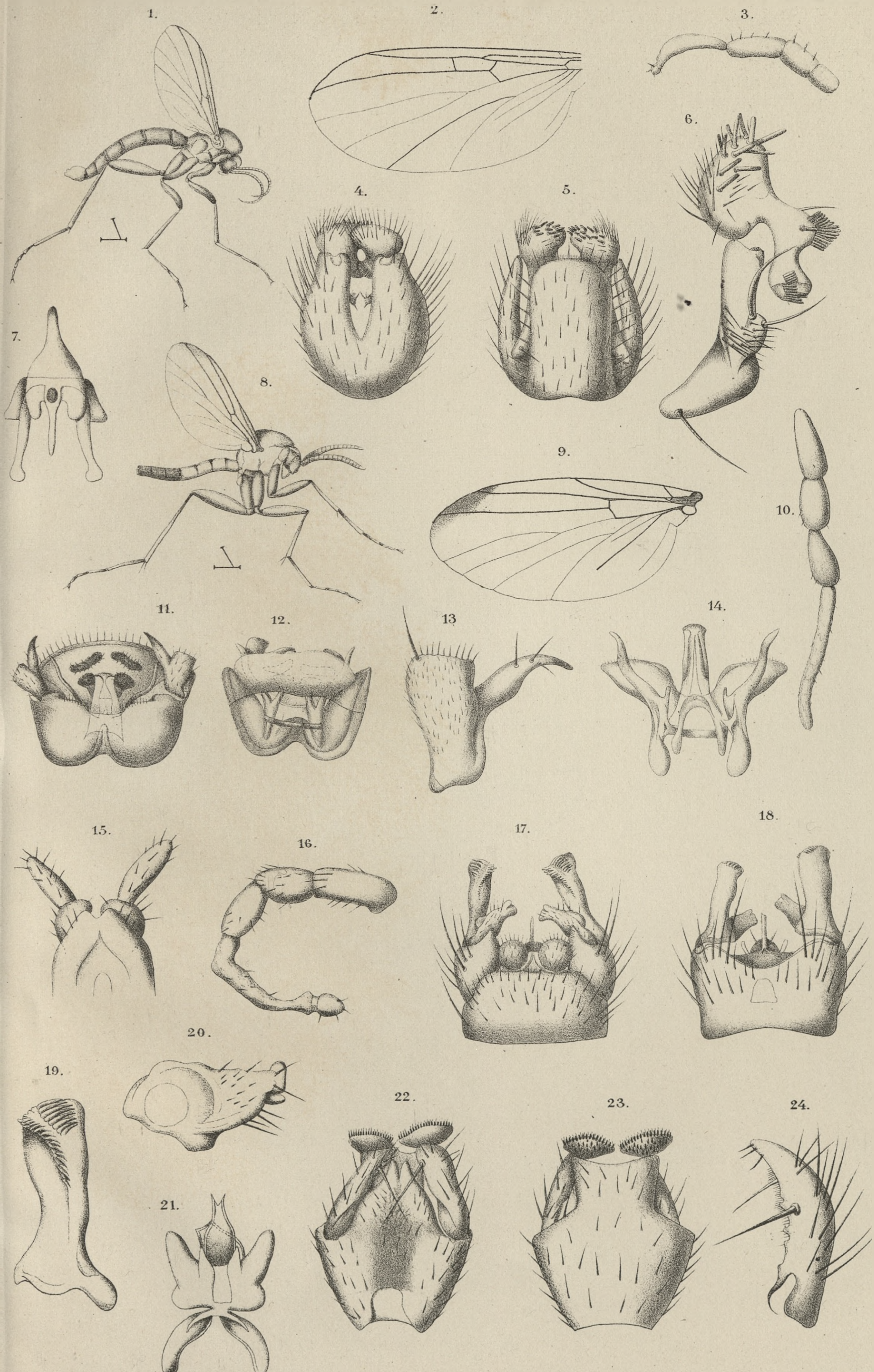
Fig. 1 Sciophila flavicollis Zett. hypopygium ab imo.
„ 2 „ incisurata Zett. hypopygium ex alto.
„ 3 „ „ „ ab imo.
„ 4 „ exigua Winn. hypopygium ex alto.
„ 5 „ „ „ ab imo.
„ 6 „ punctata Mgn. — limbata Win. hypop. ex alto.
„ 7 „ „ „ „ ab imo.
„ 8 „ Winnertzi n. sp. — fasciata Winn. hypop. ax alto.
„ 9 „ „ „ „ ab imo.
„ 10 „ pulchella n. sp. hypopygium ex alto.
„ 11 „ „ „ ab imo.
„ 12 „ fulva n. sp. hypopygium ex alto.
„ 13 „ „ „ ab imo.
„ 14 „ Wańkowiczii n. sp. hypopygium ex alto.
„ 15 „ „ „ ab imo.
„ 16 „ maculata n. sp. hypopygium ex alto.
„ 17 „ „ „ ab imo.
„ 18 „ affinis Staeg. hypopygium ex alto.
„ 19 „ „ „ ab imo.

Sprostowanie. W pracy mojéj zeszłorocznéj, w opisie Mycetophila W.-fuscum (zob. Pam. Fizyjogr. 1884) i Mycetophila Osten-Sackenii, należy poprawić następujące błędy:

Na str. 317 (w odbitce str. 20) w wierszu 13 od góry wykreślić wyrazy: *pleszkowej i na górnéj i dolnéj żyłce.*

Na str. 318 (odbitki str. 21), w wierszu 25 od góry należy dodać po wyrazie gałązki: *górnej*; na tejże stronnicy w wierszu 27, należy wykreślić wyrazy: *gałązki dolnéj żyłki pleszkowéj*; następnie w wierszu 28, po wyrazie *gdzie* dodać: *w środku komórki tylnéj trzeciéj.*

Дозволено Цензурою, Варшава, 17 Сентября 1885 г.—Druk E. Skiwskiego, Warszawa, Chmielna 26.

Dr H. Dziedzicki ad nat delin

w Lit. W. Główczewskiego Warszawie

Dr H. Dziedzicki ad nat. delin.

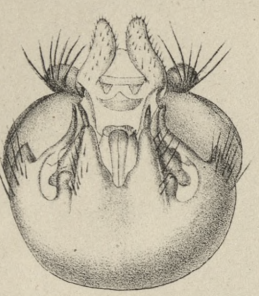
w Lit. W. Główczewskiego Warszawie

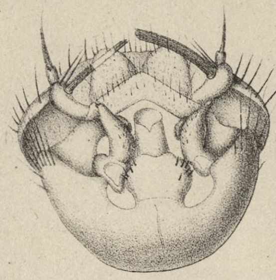
Dr H. Dziedzicki ad nat. delin.

w Lit. W. Główczewskiego Warszawie.

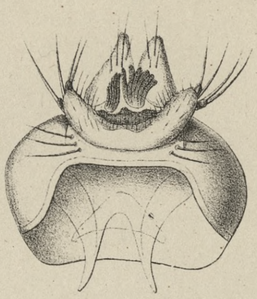
1.

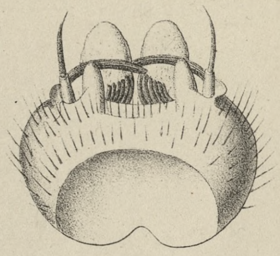
3.

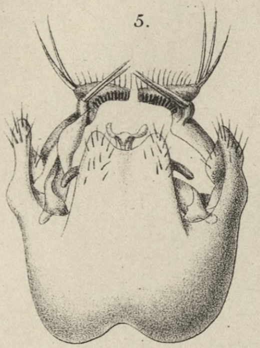
2.

4.

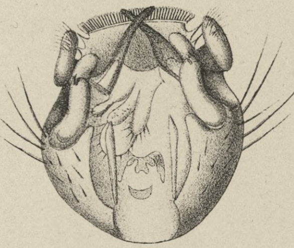
5.

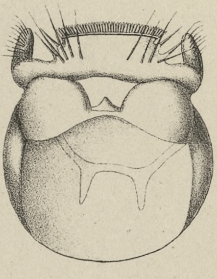
6.

7.

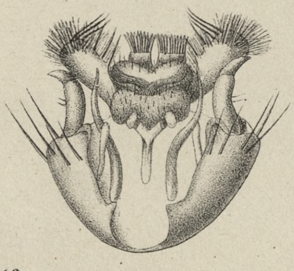
8.

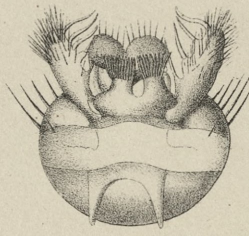
9.

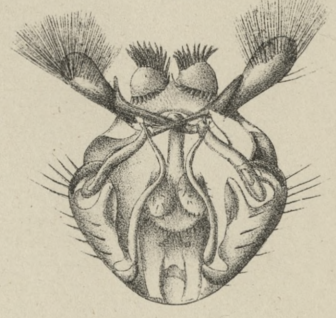
10.

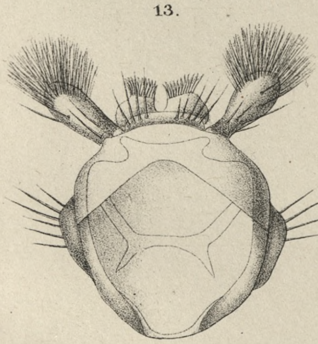
11.

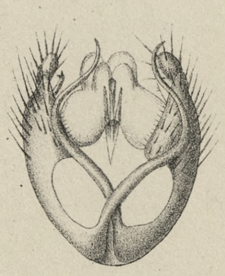
12.

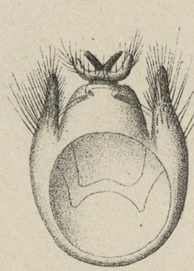
13.

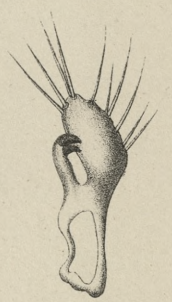
14.

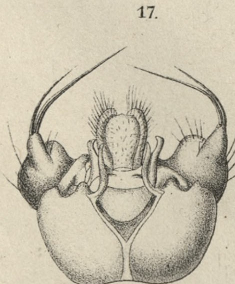
15.

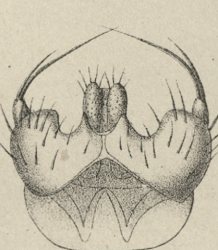
16.

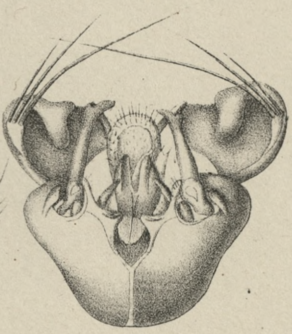
17.

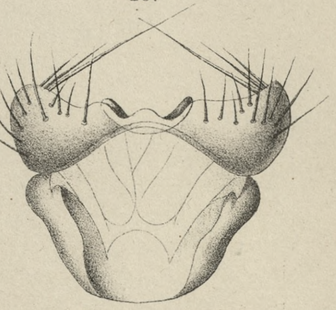
18.

19.

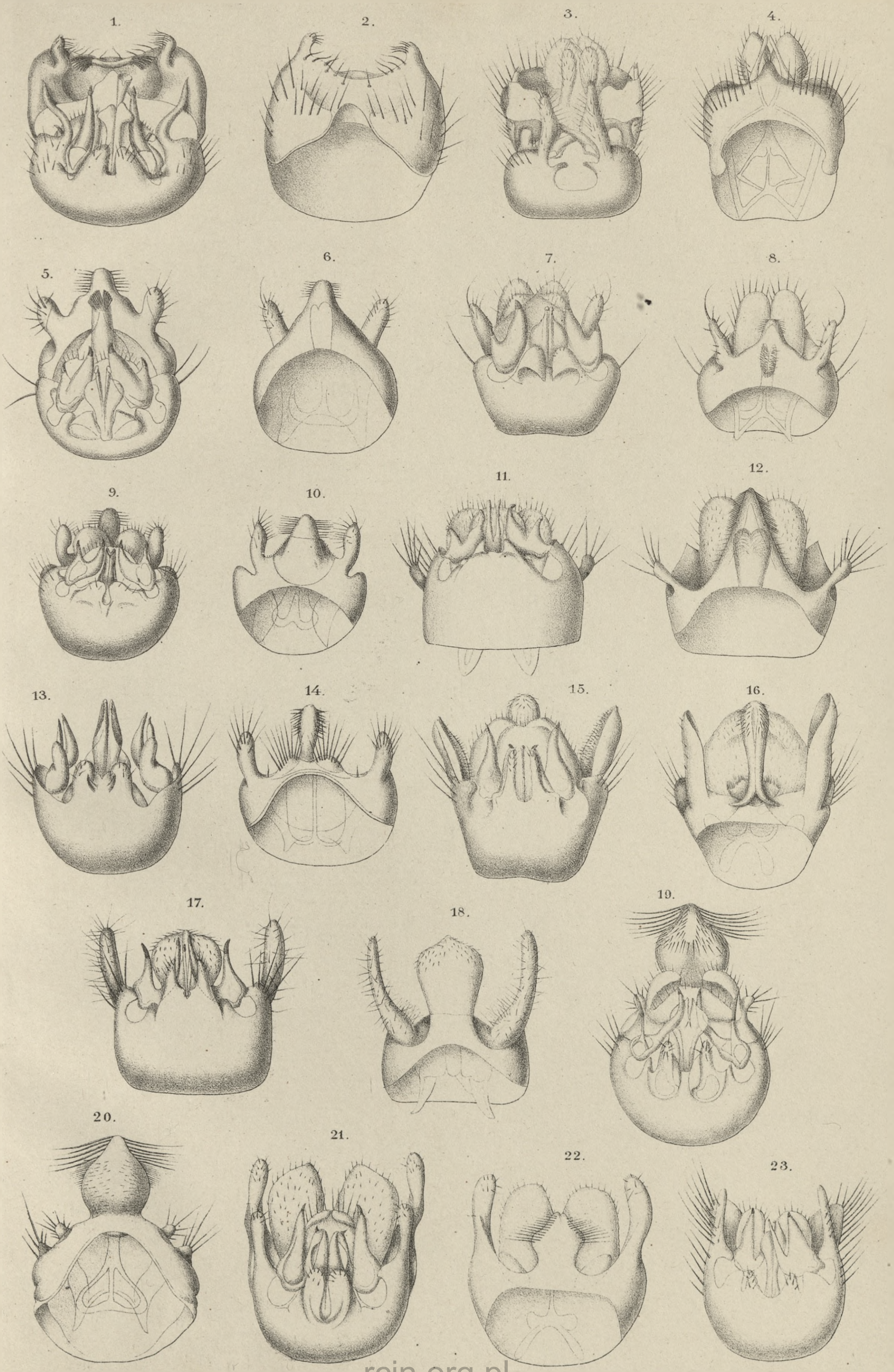

20.

Dr H. Dziedzicki ad nat. delin.

w Lit. W. Główczewskiego Warszawie.

Dr H. Dziedzicki ad nat. delin.

w Lit. W. Głowczewskiego Warszawie.

Dr H Dziedzicki ad nat. delin. w Lit. W. Główczewskiego Warszawie.